

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสำรวจการอ่าน

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/0258

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

169 ถ. หนองบางแสน ถ.แสนสุข

อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

20 มกราคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวกมลวรรณ วรรณวิธู นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบหนังสือสำหรับเด็กที่ได้รับรางวัลระหว่าง พ.ศ. 2543-2548 กับหนังสือที่เด็กอ่าน ในความควบคุมดูแลของ รศ.ไพพรรณ อินทนิล ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 25 มกราคม 2549 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549 อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

แบบสำรวจการอ่าน

โปรดกรอกข้อความในช่องว่าง และใช้เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

โรงเรียน.....ชั้น.....

อายุ.....เพศ.....

1. หนังสือที่คณะกรรมการประกวดดังรายชื่อต่อไปนี้ ท่านรู้จักหรือเคยอ่านหรือไม่

1.1 รางวัลหนังสือดีเด่น

1.1.1 เกวียนเล่มสุดท้าย แต่งโดย อ.โสภณ ศรีสุวรรณ์

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.2 คนตัดไม้ แต่งโดย ปางบุญ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.3 คุณปู่แวนดาโต แต่งโดย ชัยภกร แสงกระจ่าง

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.4 เจ้าหนูขลุ่ยหิว แต่งโดย สุริยัน สุคนธ์วิงศ์

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.5 ทายาทขนมต้ม แต่งโดย ชิด ชยากร

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.6 บ้านนี้มีรัก แต่งโดย ชัยภร แสงกระจ่าง

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.7 ป้าจำ กู้ ตัด ตั้ นะจ๊ะ แต่งโดย ชัยภร แสงกระจ่าง

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.8 พยานปากเอก แต่งโดย ภาณุมาศ ภูมิถาวร

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.9 เพื่อนรักริมโขง แต่งโดย เขมชาติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.10 ย่ำสวนป่า แต่งโดย รัชมี เบื่อขุนทด

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.11 สวัสดิ์...ข้างถนน แต่งโดย ชัยภร แสงกระจ่าง

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.1.12 สายฝนบนถนนคอนกรีต แต่งโดย วันทนี วิบูลศิริ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2 รางวัลวรรณกรรมเยาวชนแว่นแก้ว

1.2.1 กระเบนยักษ์คู่อาฆาต แต่งโดย เพชร บุตรทองพูน

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.2 คำใส แต่งโดย วีระศักดิ์ สุขะลา

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.3 แจ็ค ณ ขอบฟ้า แต่งโดย เซนจ่า สุวรรณสา

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.4 เจ้าเกอโต้เด็กบ้านคอย แต่งโดย อุดร วงศ์ทับทิม

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.5 นีวก้อย นีวโป้ง แต่งโดย ศรี เกศมณี

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.6 บ้านเรา แต่งโดย สว่าง คงยก

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.7 ใบไม้ในทุ่งหญ้า แต่งโดย วันทนี วิบูลศิริติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.8 ฝันน้อยโลกมาชา แต่งโดย วันทนี วิบูลศิริติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.9 ผู้มาเยือน แต่งโดย กิตติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.10 ยามาลี สัมชา ฮ่า..ฮ่า แต่งโดย ศรี เกษมณี

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.11 ลูกแม่น้ำโขง แต่งโดย เขมชาติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.12 โลกใบนี้โคจรรอบกระทะกับหม้อเหล็ก (และต้นไม้ด้วย) แต่งโดย คณา คุษา

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.13 วันที่โลกไร้แมว แต่งโดย สุริยัน สุคนธ์วงศ์

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.14 หมอน้อยกายสิทธิ์ แต่งโดย ชัยวุฒิ ศรีสุโข

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.2.15 หัวใจทองในใจเธอ แต่งโดย เกียรติระหงษา

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3 รางวัลนายอินทร์อะวอร์ด

1.3.1 ครุฑน้อย แต่งโดย คอชนูช

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.2 เจ้าชายไม่วิเศษ แต่งโดย ปรีดา อัครจันทโชติ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.3 เด็กหญิงนางฟ้า แต่งโดย ดาราราย

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.4 เด็กหญิงสวนกานแฟ แต่งโดย เม น้อยนาเวศ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.5 ปราสาทกระต่ายจันทร์ แต่งโดย จันทรเจ้า

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.6 มัจฉานุผจญภัย แต่งโดย ๗ คีตกาถ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน

☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.3.7 สัมผัสวัง แต่งโดย คาวกระจาย

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4 รางวัลเชว่นบุ๊คส์อะวอร์ด

1.4.1 ณ ที่ซึ่งรุ่งตัดแวง แต่งโดย เรียวจันทร์ พลอนันต์

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.2 ตะวันทอในทุ่งกว้าง แต่งโดย อโศก ศรีสุวรรณ

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.3 พวกเราไม่ใช่เด็กนะ ฮับ แต่งโดย วันทนี วิบูลศิริติ

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.4 มลาปริ แต่งโดย ถวัลย์ มาศจรัส

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.5 มือใหม่หัดโอมเพียง แต่งโดย กิตติ

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.6 ยูโซะพลัดถิ่นแห่งท่ามายู แต่งโดย วิน วนาคร

- ☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน ☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน
- ☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.7 แสงทองเหนือขอบฟ้า แต่งโดย ภาณุมาศ ภูมิถาวร

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....

1.4.8 หมูบินได้ แต่งโดย องอาจ ชัยชาญชีพ

☐ รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ ไม่รู้จัก/ไม่เคยอ่าน☐ รู้จัก/เคยอ่าน และเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร.....2. บอกรายชื่อหนังสือ นวนิยาย เรื่องสั้น หรือวรรณกรรมเยาวชนที่เขียนโดยนักเขียนคนไทย
ที่ท่านชอบอ่าน

2.1 เรื่อง ความคิดเห็นต่อหนังสือ.....

2.2 เรื่อง ความคิดเห็นต่อหนังสือ.....

2.3 เรื่อง ความคิดเห็นต่อหนังสือ.....

2.4 เรื่อง ความคิดเห็นต่อหนังสือ.....

2.5 เรื่อง ความคิดเห็นต่อหนังสือ.....

3. หนังสือส่วนใหญ่ที่ท่านได้อ่าน ได้มาโดยวิธีใด

☐ ผู้ปกครองจัดหาให้อ่าน☐ ยืมจากห้องสมุดโรงเรียน☐ ผู้ปกครองบังคับให้อ่าน☐ ยืมจากห้องสมุดประชาชน☐ อาจารย์บังคับให้อ่าน☐ ยืมจากห้องสมุดมหาวิทยาลัย☐ อาจารย์แนะนำให้อ่าน☐ ยืมจากเพื่อน☐ ซื้อด้วยตนเอง☐ เช่าจากร้านเช่าหนังสือ

4. หนังสือเล่มใดที่ท่านเคยอ่านและมีความรู้สึกประทับใจมากที่สุด

เรื่อง.....สาเหตุที่ประทับใจ.....

5. ท่านต้องการให้มีวรรณกรรมที่มีเนื้อหาทางด้านใดในวงการวรรณกรรมไทย

ภาคผนวก ข
บรรณนิทัศน์หนังสือที่ได้รับรางวัล (จากตารางที่ 1)

ภาคผนวก ข

บรรณนิทัศน์หนังสือที่ได้รับรางวัล (จากตารางที่ 1)

หนังสือที่ได้รับรางวัลจากการประกวดรางวัลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือที่ได้รับรางวัลจากรางวัลหนังสือดีเด่น, รางวัลวรรณกรรมเยาวชนแว่นแก้ว, รางวัลนายอินทร์อะวอร์ด และรางวัลเซเวนบุ๊กส์อะวอร์ดระหว่างปี พ.ศ.2543-2548 จำนวน 42 เรื่อง ซึ่งมีรายชื่อและเนื้อหาโดยย่อดังต่อไปนี้

1. รางวัลหนังสือดีเด่น จำนวน 12 เล่ม

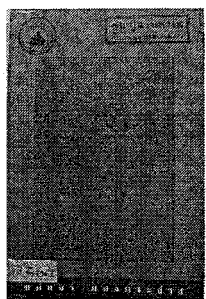
1.1 เขมชาติ. (2547). เพื่อนรักริมโขง. กรุงเทพฯ: เพื่อนดี.

เป็นเรื่องราวความรักความผูกพัน และมิตรภาพระหว่างเพื่อนต่างเชื้อชาติกลุ่มหนึ่งในจังหวัดหนองคาย “ป๋ม” ซึ่งเป็นเด็กไทย อาศัยอยู่กับพ่อแม่และยาย ครอบครัวของป๋มมีฐานะปานกลาง “เจียว” เพื่อนรุ่นพี่ของป๋ม เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ต้องเข้าไปหางานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อ “ล้วน” เด็กไทยเพื่อนร่วมห้องเรียนของป๋ม “เตียน” เป็นลูกคนญวนในตลาดมีนิสัยชอบเล่นการพนัน ขี้โกง และเห็นแก่ตัว เนื่องจากครอบครัวของเตียนยากจนบางวันเตียนไม่มีเงินซื้อข้าวกิน ในสมัยนั้น (พ.ศ.2521) ผู้คนจะรังเกียจพวกแกวหรือพวกญวน หรือเวียดนามอพยพอย่างมาก คนญวนในประเทศไทยถูกคนไทยต่อต้านมาก มีแต่คนประณามว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ฉ้อโกงมิฉดเข้ามาสู่ไทย วันหนึ่งเตียนและล้วนมีเรื่องชกต่อยกัน ป๋มไม่สบายใจที่เพื่อนทั้งสองทะเลาะกัน จึงอธิบายสาเหตุที่เตียนมีนิสัยเช่นนี้ ล้วนเข้าใจจึงยอมรับเตียนเป็นเพื่อนและพยายามปรับปรุงนิสัยที่ไม่ดีของเตียน วันไหนเตียนไม่มีข้าวกิน ป๋มและล้วนก็ยินดีแบ่งข้าวให้เพื่อนกินด้วย ทั้ง 3 คนเป็นเพื่อนรักกัน ในความคิดของป๋มนั้นเขาคิดว่าไม่ว่าใครจะว่าเตียนว่าเป็นแกวหรือคอมมิวนิสต์ แต่เตียนก็คือเพื่อนที่มาอยู่ในเมืองไทย นับถือศาสนาเดียวกัน และจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ไทยเหมือนคนไทยเหมือนกัน

1.2 ชมัยกร แสงกระจ่าง. (2544). คุณปู่แว่นตาโต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

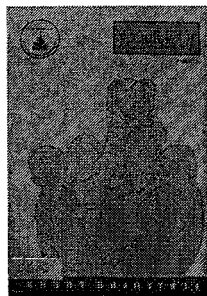
คมบาง.

“ดร.เจริญจิตต์” หรือคุณปู่แว่นตาโตของเด็ก ๆ ทั้ง 5 คน ได้แก่ ประสิทธิ์ศักดิ์ น้ำแข็งกด นื่องหมวย หนูเขียด หนูนา ซึ่งเป็นแขกประจำบ้านของคุณปู่และคุณย่านิจ คุณปู่เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัยที่ปลดเกษียณแล้วอยู่บ้านเฉย ๆ มานานหลายเดือนจึงคิดว่าอยากจะทำประโยชน์ด้วยการสอนหนังสือให้เด็ก ๆ ในวันหยุดที่บ้านของคุณปู่ โดยใช้บทกวี เพลง และการวาดรูป

ความผูกพันระหว่างคุณปู่วัยเกษียณและเด็ก ๆ ที่ช่างเจรจาทำให้คุณปู่และคุณย่ามีชีวิตชีวาขึ้นรู้สึกว่าได้ทำประโยชน์หลังเกษียณแล้ว คุณปู่สอนให้เด็ก ๆ รู้จักวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ โดยพาไปดูสถานที่จริง เช่น วัดโพธิ์ การเล่นดนตรีไทย ฯลฯ หลายปีผ่านไป เด็กทุกคนโตขึ้นเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ทุกคนต่างบอกว่าคุณปู่แวนดาโตเป็นครูของพวกเขา

1.3 ชัยภร แสงกระจ่าง. (2542). *บ้านนี้มีรัก*. กรุงเทพฯ: คมบาง.

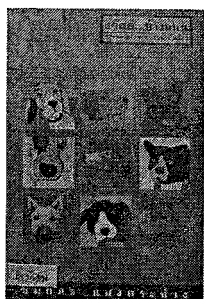
เป็นเรื่องราวความน่ารัก ชุกชุกของเด็ก ๆ “ต้น” “ต่อ” “แตน” พ่อของทั้ง 3 คนเป็นนายอำเภอที่เพิ่งย้ายมาใหม่ ส่วนแม่เป็นแม่บ้านดูแลลูก ๆ ต้นกับต่อเรียนอยู่ชั้นประถม ส่วนแตนยังไม่เข้าโรงเรียน ทุก ๆ วันหลังพี่ ๆ เลิกเรียน แตนจะคอยตามต้นและต่อไปเล่นด้วย แต่ก็ถูกพี่ ๆ ห้ามไว้ วันหนึ่งต้นทำตุ๊กตาชื่อแม่บุญถึงที่แม่เย็บให้แตนขาด จึงขอร้องให้แสงจันทร์เพื่อนร่วมชั้นเรียนเย็บให้ ทั้ง ๆ ที่แสงจันทร์เย็บไม่เป็นแต่ก็อาสาเย็บให้จึงออกมาผิคุรูปผิคุร่าง แม่ของต้น ต่อ แตนเห็น จึงชวนแสงจันทร์มาที่บ้านและสอนให้เย็บตุ๊กตา แสงจันทร์ดีใจมากเพราะไม่เคยมีตุ๊กตามาก่อน แสงจันทร์อาศัยอยู่กับแม่ซึ่งมีฐานะยากจนเพียงลำพังเพราะพ่อของเธอตายไปแล้ว แสงจันทร์จึงอยากมีพ่อแบบต้น ต่อ แตนมาก ครอบครัวนี้จึงรับแสงจันทร์เป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวและให้เรียกว่าพ่อและแม่ 3 ปีผ่านไป นายอำเภอต้องย้ายไปประจำอยู่ในจังหวัดทางภาคใต้ ไม่สามารถพาแสงจันทร์ไปด้วย ทั้งไว้แต่ความรักความผูกพันที่มีให้แก่กัน

1.4 ชัยภร แสงกระจ่าง. (2544). *ป้าจ๋า โก๋ดีดี นี่จ๊ะ*. กรุงเทพฯ: คมบาง.

“ดีดี” ตามแม่ไปเที่ยวบ้าน “ป้าจ๋า” บ้านป้าจ๋าเลี้ยงแม่โก๋ตัวหนึ่ง ดีดีอยากได้ลูกโก๋จึงขอลูกจากป้าจ๋า และป้าจ๋าสัญญาว่าถ้าแม่โก๋ฟักแล้วจะเก็บลูกเย็บไว้ให้ แต่บ้านของป้าจ๋าน้ำท่วมจึงนำแม่โก๋นั้นทาไปที่บ้านของ “โก๋” หลานอีกคนของป้าจ๋าอยู่ที่สุพรรณบุรี วันหนึ่งดีดีก็ได้ตามป้าจ๋าไปดูแม่โก๋ที่บ้านโก๋ ข้างสวนของโก๋มีสวนผลไม้ของดาด้า มีแต่ผลไม้ที่นกชอบ สวนของแกจึงเต็มไปด้วยนกนานาชนิด ดีดีซึ่งเป็นเด็กในกรุงเทพฯ ได้เรียนรู้ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวต่างจังหวัด ได้รู้จักสัตว์แปลก ๆ ดีดีตื่นเต้นมากและนำไปเล่าให้พ่อ แม่และเพื่อนที่โรงเรียนฟัง ต่อมาดีดีชวนพ่อแม่ และเพื่อน ๆ มาเที่ยวที่บ้านของโก๋และเตรียมอุปกรณ์มาดูนกที่สวนดาด้า ทุก ๆ คนตื่นเต้นมากที่จะได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด ในตอนปิดเทอมป้าจ๋าพาโก๋มาเที่ยวกรุงเทพฯ โก๋ตื่นตาตื่นใจกับสิ่งที่ไม่เคยเห็น และไม่เคยเข้าใจ เช่น การขึ้นลิฟต์ ผู้คนมากมายในห้างสรรพสินค้า การใช้บัตรเครดิตของป้าจ๋า และโก๋ได้ลองเล่นตุ๊กตในห้างสรรพสินค้า ทำให้โก๋คิดว่าเด็กกรุงเทพฯ มีของเล่นสนุก ๆ มากกว่าที่บ้านของโก๋มี

1.5 ชัยภร แสงกระจ่าง. (2546). *สวัสดี...ข้างถนน*. กรุงเทพฯ: คมบาง.

เป็นเรื่องของลูกหมาพันธุ์ไทยที่ตามหาแม่ ผู้แต่งสมมติให้ลูกหมามีความรู้สึกนึกคิด วันหนึ่งแม่หมาถูกคนตีจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ลูกหมาจึงต้องออกหาอาหารเองทำให้พลัดหลงกับแม่และพี่ ๆ จนไปเจอเจ้าของคนแรกคือเด็กโหน่ง แต่ป่าของโหน่งไม่ให้เลี้ยงหมาเลยต้องเอาไปปล่อย เจ้าของคนที่สองคือ ป้าใจดี ที่บ้านของป้าใจดีเลี้ยงหมาไว้ 5 ตัว แม่อีก 3 ตัว ป้าใจดีตั้งชื่อให้หมาน้อยว่า “เจ้าตาหวาน” อยู่กับป้าใจดีได้ไม่นาน ป้าก็ยกเจ้าตาหวานให้กับคุณพงษ์ลูกชายของป้า แต่คุณพงษ์ดูแลเจ้าตาหวานได้ไม่ดี ตาหวานเลยหนีออกมาและถูกสุนัขเจ้าถิ่นรุมไล่ที่แดน ผู้มีอาชีพขี่จักรยานยนต์รับจ้างช่วยไว้ และตั้งชื่อใหม่ว่า “ไอ้แผล” อยู่กับแดนได้ไม่นาน ได้เจอกับคุณหนู เธอพาไอ้แผลไปอยู่ที่บ้านและตั้งชื่อใหม่ว่า “สงสาร” คุณหนูให้คนขับรถพาเจ้าสงสารไปทำหมัน และมันก็นั่งไปจากคลินิกได้ ตอนนั้นสงสารกลายเป็นหมาจรจัด วันหนึ่งมันจึงโดนเทศกิจจับ สงสารต้องถูกขังในกรงร่วมกับหมาตัวอื่นที่มีแต่โรคภัย และล้มตายกันวันละหลายตัว วันที่สงสารจะถูกจับไปฆ่า รถเกิดอุบัติเหตุ หมาทุกตัวหนีออกมาได้ สงสารเดินไปเรื่อย ๆ และได้เจอกับแม่ แม่ของสงสารมีชื่อว่า ซอยสาม นายของแม่จึงเอาสงสารไปอยู่ด้วย และตั้งชื่อว่า “ไอ้เกรา” เกรามีความสุขมากที่ได้มาเจอแม่ ถึงแม้ว่าแม่จะจำไอ้เกราไม่ได้ก็ตาม

1.6 ชิด ชยากร. (2547). *ทนายทชนมดัม*. กรุงเทพฯ: มิ่งมิตร.

เป็นเรื่องราวของศิลปินมวยไทย “กล้า” หรือชื่อในวงการมวยว่า “ประกายกล้า ศิลปศึก” ลูกศิษย์ของ “ครูเสน่ห์” แห่งค่ายมวย ศิลปศึก กล้าเรียนมวยไทยได้ไม่นาน นายตะวันเจ้าของค่ายมวยใหญ่ซึ่งขึ้นชอบและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์มวยไทย จึงจัดชกมวยขึ้น ด้วยการเชิญนักมวยชื่อดังที่กำลังจะแขวนนวม “คมฉาน สะท้านธรณี” ให้มาขึ้นชกกับกล้า กล้ามีความกังวลใจมากแต่เขาก็ได้รับกำลังใจจากพ่อ แม่และฝน ลูกสาวของนายตะวัน แต่ “ไฟ” และ “วายุ” ซึ่งเป็นพี่ชายของฝนดูแลลูกมวยไทย เมื่อใกล้วันชกมาถึง คมฉานได้พบกับกล้า ทั้งคู่ไม่ต้องการชกกัน เนื่องจากถ้ากล้าชนะคมฉานก็จะกลายเป็นดาวรุ่งที่สามารถล้มแชมป์ได้ เขาไม่ต้องการเช่นนั้น เพราะเรียนมวยไทยเพื่อสืบทอดไม่ให้สูญหาย อีกทั้งยังเป็นวิชาไว้ป้องกันตัวได้ด้วย สุดท้ายจึงเป็นการชกโชว์แม่ไม่มวยไทย และมวยอีกคู่เป็นรายการเสริม คือให้ “โจนาธาน” ลูกพี่ลูกน้องของกล้า เป็นลูกของแชมป์มวยเก่า “ก้องฟ้า ศิลปศึก” อาของก้องนั่นเอง โจนาธานต้องขึ้นชกกับไฟผู้ซึ่งคิดว่าเทควันโดที่เขาเรียนมา สามารถเอาชนะมวยไทยได้ สุดท้ายไฟและวายุก็ยอมรับในศิลปะมวยไทยว่าไม่ได้ด้อยไปกว่าศิลปะการต่อสู้ของชาติใด ๆ ในโลกเลย

1.7 ปางบุญ. (2543). คนตัดไม้. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ 1999.

“คำพัน” อดีตชาวนาที่หันมาอาชีพรับจ้างตัดไม้เถื่อนเพราะเห็นว่ารายได้ดีกว่า คำพันแต่งงานกับ “อุไร” มีลูกสาว 1 คน คำพันมีเพื่อนสนิทคือ “บุญธรรม” บุญธรรมมีอาชีพทำนา ฐานะยากจนและแต่งงานกับ “พะยอม” มีลูกชายอยู่ในวัยหนุ่มชื่อ “ทำบุญ” คำพันและบุญธรรมเริ่มห่างเหินกันตั้งแต่คำพันหันมาตัดไม้เป็นอาชีพหลัก ทำบุญอยากทำงานกับคำพันเพราะเห็นว่าได้ค่าจ้างดีและต้องการเก็บเงินซื้อเสื้อผ้าให้พ่อฝางงานเป็นผู้ช่วยคำพัน

คำพันมีฐานะร่ำรวยจากการลักลอบตัดไม้ เคยมีครั้งหนึ่งเกือบถูกเจ้าหน้าที่จับได้ ถูกยึดของกลางไปหมด คำพันต้องใช้เงินมากมายเพื่อได้ของกลางกลับคืนมา ตั้งแต่นั้นคำพันจึงลักลอบตัดไม้ให้มากขึ้นเพื่อให้คุ้มกับเงินที่ต้องเสียไป คำพันต้องยอมจ่ายเงินสินบนเป็นจำนวนมากแก่เจ้าพนักงานระดับสูงเพื่อจะได้ทำงานได้อย่างสะดวก คำพันตัดไม้ได้ไม่นานก็ถูกจับอีก ในครั้งนี้ถูกขู่หาหนักกว่าเดิม ทำบุญก็เกือบเอาชีวิตไม่รอดเพราะต้องหนีเข้าป่า และถูกนำป่าช้าจนบาดเจ็บ คำพันต้องใช้เงินจำนวนมากในการสู้คดี ทรัพย์สินที่มีอยู่ต้องทยอยขายจนหมด เพื่อให้รอดจากการติดคุก สุดท้ายบ้านก็ต้องขายไป เหลือเพียงที่ดินและที่นาที่เป็นมรดกจากพ่อแม่เท่านั้น เพื่อนฝูงที่เคยคบหาเมื่อครั้งยังมีฐานะร่ำรวยก็หายไป ด้วยมีเพียงแต่ครอบครัวของบุญธรรมที่ยังคงติดต่อกันอยู่ ครอบครัวของบุญธรรมนั้นขยันทำงานเก็บเล็กผสมน้อยจนพอมีเงินเหลือเก็บ แต่คำพันต้องมาเริ่มทำนาใหม่โดยไม่เหลืออะไรเลย

1.8 ภาณุมาศ ภูมิถาวร. (2545). พยานปากเอก. กรุงเทพฯ: มิ่งมิตร.

“รณ” เด็กชายคนหนึ่ง อาศัยอยู่กับแม่และน้องสาว แม่ของรณ

มีอาชีพทำหมอยขาย ทุกวันก่อนไปโรงเรียนและหลังกลับจากโรงเรียน

รณจะช่วยแม่ทำงาน วันหนึ่งหลังเลิกเรียน ขณะที่รณและน้องสาวกำลังเล่น

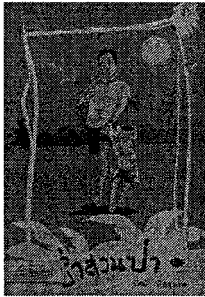
วอลเลย์บอลอยู่หลังบ้าน ลูกบอลกระเด็นข้ามรั้วทะลุไปตกในสวนร้างหลังบ้าน

รณต้องเข้าไปเก็บ เผอิญได้ไปเห็นการฆาตกรรมเกิดขึ้น ซึ่งมีชาย 3 คน เป็น

คนร้าย ต่อมาตำรวจพบศพผู้ชายถูกแขวนคออยู่ใต้ต้นไม้ในสวนร้างนั้น มี

การสืบสวนสอบสวนเกิดขึ้น แต่รณไม่กล้าที่จะบอกตำรวจถึงสิ่งที่เขาเห็น เพราะกลัวอันตรายที่จะเกิดกับตัวเองและครอบครัว ต่อมาตำรวจจับคนร้ายได้ 3 คน แต่หนึ่งในสามคนนั้นเป็นพ่อของเพื่อนสนิทที่โรงเรียน รณรู้ว่าผิดตัวเพราะเขาจำหน้าคนร้ายได้อย่างแม่นยำ จึงกล้าที่จะนำเรื่องนี้ไปบอกกับตำรวจ และเป็นพยานชี้ตัวคนร้าย สามารถจับคนร้ายได้ถูกตัว และพ่อของเพื่อนรณก็พ้นข้อกล่าวหาในที่สุด

1.9 รัศมี เบื่อขุนทด. (2546). *ข้าสวนป่า*. กรุงเทพฯ: มติชน.

เป็นเรื่องเล่าจากความทรงจำของเด็กชายจึง ย้อนไปขณะที่เขายังเป็นเด็กอาศัยอยู่ในชนเมืองเมื่อ 20 ปีก่อน ในเรื่องถ่ายทอดถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชนบท สภาพบ้านเรือน การทำมาหากิน การอบรมเลี้ยงดู การทำอาหาร การนอมอาหาร บรรยาการของการดูหนังกลางแปลงถึงบันเทิงของชาวบ้านในสมัยนั้น ความผูกพันกันระหว่างธรรมชาติ ผู้คน และสัตว์ต่าง ๆ และความซุกซนของเด็ก ๆ โดยเฉพาะ “จึง” ตัวเอกของเรื่อง บ้านของจึงตั้งอยู่

กลางป่าไม่ไกลจากหมู่บ้านนัก ครอบครัวของจึงมีอาชีพเป็นชาวสวนผลไม้ มีสัตว์เลี้ยงตัวหนึ่งชื่อ ไอ้แดง เป็นไก่วงสีแดง ไอ้แดงเป็นไก่ที่ฉลาด ไม่กลัวคน เป็นเพื่อนเล่นของจึงและคอยเฝ้าบ้านกันคนแปลกหน้า จึงมักตามพ่อและอาเข้าไปในป่าเป็นประจำ พ่อชอบเข้าป่าไปหาของป่า ส่องกบ ส่วนอาชื่นชอบดักจับสัตว์ป่ามากินหรือขาย สุดท้ายจึงถูกตำรวจจับ ความทรงจำของจึงที่มีต่อบ้านป่า และสัตว์ต่าง ๆ ต้องระงับลงเมื่อต้องย้ายบ้านเข้าไปอยู่ในเมือง

1.10 วันทนี วิบูลศิริ. (2548). *สายฝนบนถนนคอนกรีต*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

“ปลายรุ้ง” เด็กผู้หญิงวัย 13 ปี ต้องการความเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ปู่ของเธอได้วางเอาไว้ ปลายรุ้งไม่เคยไปไหนนอกจากโรงเรียนและบ้าน มีเพียงเจ้ายางมะคอย สุนัขแสนรู้เป็นเพื่อนเล่น ปลายรุ้งอาศัยอยู่กับปู่ ปู่บอกว่าพ่อและแม่ทิ้งเธอไว้ให้ปู่ดูแล วันหนึ่งเธอถูกชายชื่อ “นายน้ำ” จับตัวไปเรียกค่าไถ่เพื่อแก้แค้นที่ปู่ของปลายรุ้งทำให้เขาต้องติดคุก เพราะปู่ให้นายน้ำรับโทษแทนพ่อของปลายรุ้ง จากเหตุการณ์ในอดีตที่พ่อของปลายรุ้งจ้างคนมาเผาโรงงานเพื่อหวังเงินประกัน นายน้ำพาปลายรุ้งไปที่ “บ้านลิ้มรัก” ซึ่งอยู่ในป่าห่างจากถนนใหญ่ มีลูกชายปัญญาอ่อนของนายน้ำชื่อ “กล้า” เงินที่นายน้ำจะได้จากส่วนแบ่งนี้จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดรักษากล้า นายน้ำทิ้งปลายรุ้งให้อยู่กับกล้าในบ้านลิ้มรักเพียงลำพังสองคน หลายวันผ่านไปความผูกพันระหว่างเด็กทั้งสองเกิดขึ้น ปลายรุ้งเริ่มเข้าใจสาเหตุที่นายน้ำลักพาตัวเธอเพราะความรักที่มีต่อลูก และสาเหตุที่ปู่ต้องทำให้นายน้ำติดคุกก็เพราะความรักลูกจนเกินไปเช่นกัน ปลายรุ้งเริ่ม คิดถึงสิ่งดี ๆ ที่ปู่มอบให้ แต่เธอไม่เคยสนใจ ในที่สุดตำรวจจับนายน้ำได้ในฐานะผู้ต้องหาลักพาตัวเด็ก จากเหตุการณ์นี้ทำให้ปลายรุ้งเห็นความรักความห่วงใยที่ปู่มีให้ นายน้ำต้องติดคุก ส่วนกล้า ปู่ของปลายรุ้งออกค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดให้ทั้งหมด ปลายรุ้งไม่คิดว่านายน้ำเป็นโจรลักพาตัว แต่เป็นพ่อของเพื่อนที่มีความผูกพันกัน

1.11 สุริยัน สุคศรีวงศ์. (2547). *เจ้าหนูขลุ่ยผิว*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

กาลครั้งหนึ่งมีภูเขาสูงหนึ่งชื่อ “ภูทะลุฟ้า” เป็นที่อยู่ของ “คนโตประจำดอย” คนโตทุกคนมีร่างกายใหญ่โตแข็งแรงกว่าคนธรรมดามาก ครั้งหนึ่งเกิดโรคไข้สำดำ คนในหมู่บ้านล้มตายเป็นจำนวนมาก “พะเนิน” ช่างตีเหล็ก อาสาไปเก็บต้นกระหายไฟที่อยู่ในดงต้องห้ามมารักษาผู้คน และพะเนินก็ได้เจอกับเด็กทารกในกระบอกไม้ไผ่ ซึ่งมีขลุ่ยจิวติดตัวเด็กมาด้วย พะเนินนำกลับไปเลี้ยงเป็นลูกและตั้งชื่อว่า “หน่อหน้อย” 9 ปีผ่านไป หน่อหน้อยโตขึ้นแต่ร่างกายไม่สูงใหญ่เหมือนเด็กคนอื่น ๆ วันหนึ่งหน่อหน้อยกับเด็ก ๆ ถูกพวก “คนรู” จับตัวไปเพื่อแลกกับไม้หินดำ นั่นก็คือขลุ่ยที่พะเนินเก็บไว้นั่นเอง แท้ที่จริงแล้วเจ้าหน่อหน้อยเป็นลูกหลานของ “ชาวณพะ” ผู้บูชาไม้ไผ่อาศัยอยู่ในดงต้องห้าม พวกคนรูนั่นโกรธชาวณพะที่ไปขโมยตัดไม้หินดำเพื่อนำไปทำขลุ่ยแข่งกับ “สามยอดนักเป่าขลุ่ย” สามยอดนักเป่าขลุ่ยโกรธชาวณพะที่เป่าขลุ่ยชนะพวกเขาจึงร่ายมนต์แห่งการลี้ภัย ชาวณพะจึงลี้ภัยการเป่าขลุ่ยและล้มตายไปเหลือเพียงแค่เด็กหน้อยที่พะเนินไปเจอ ในที่สุดพะเนินกับพวกก็ตามไปช่วยหน่อหน้อยและเด็ก ๆ ได้ และบอกความจริงว่าหน่อหน้อยเป็นใครเวลาผ่านไป 2 ปี “นายพลจกกาย” แห่งหิมานคร นำนกเหล็กมากวาดต้อนผู้คนไปสร้างป่าเขาและทะเลตามท้องคร้าชาต้องการ พะเนินและคนโตอีก 8 คนก็ถูกจับไปด้วย “เล็น” ลูกชายหัวหน้าหมู่บ้านและหน่อหน้อยตามไปช่วยพ่อ และทีมหิมานคร หน่อหน้อยได้เป่าขลุ่ยแข่งกับกองทัพคีตบุรุษห้าพันคนที่มาท้าหิมานครบรรเลงเพลง และสามารถเอาชนะได้ เพื่อแลกกับอิสรภาพของพ่อและคนโตที่ถูกจับมา ทุกคนก็ได้กลับมาที่ภูทะลุฟ้าและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

1.12 อโศก ศรีสุวรรณ. (2542). *เกวียนเล่มสุดท้าย*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.

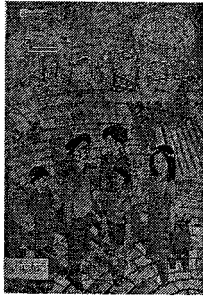

“อุ่นเมือง” และ “บุญเจือ” มีลูก 2 คนคือ “จอม” และ “เอื้อง” ครอบครัวของจอมยังใช้ควายไถนาและยังใช้เกวียนในการเดินทางและขนย้ายข้าวของ ต่างกับคนในหมู่บ้านที่ทยอยขายเกวียนไปซื้อรถอีแต่น ขายควายและซื้อควายเหล็กมาใช้แทน เวลาครอบครัวของจอมเดินทางไปไหนก็จะใช้ควายเทียมเกวียนลากไป จอมเป็นเด็กที่ซึบซับความผูกพันระหว่างคน เกวียนและควายมาจากพ่อ ทั้ง ๆ ที่เกวียนในสมัยนั้นหมดความนิยมแล้ว ช่างเกวียนก็หายาก หรือเสียชีวิตไปหมดแล้ว วันหนึ่งอุ่นเมืองและจอมซื้อเกวียนเข้าไปในป่าเพื่อเก็บไม้มาทำฟืน เกิดอุบัติเหตุเกวียนล้ม เกวียนของอุ่นเมืองเก่ามากแล้วไม้จึงหัก ต้องถอดออกเป็นชิ้นและนำเกวียนอีกเล่มมาขนกลับไปอุ่นเมืองและจอมไม่สบายใจมาก เนื่องจากหาช่างมาซ่อมเกวียนไม่ได้ ไม่มีเกวียนก็ทำงานได้ไม่สะดวกนัก โชคดีที่ลุงศรีคำซึ่งเป็นเพื่อนบ้านบอกว่าที่เมืองใกล้ ๆ นี้มีบ้านหนึ่งต้องการจะขาย

เกวียน อุ่นเมืองตัดสินใจซื้อเกวียนเล่มนั้น เกวียนเล่มนี้ ใหญ่และสวยงามกว่าเกวียนเก่าของอุ่นเมืองมาก จอมคิดว่าเมื่อโตขึ้นเขาจะหาวิชาเกวียนสืบทอดต่อไปมิให้สูญสลาย

2. รางวัลวรรณกรรมเยาวชนแว่นแก้ว จำนวน 15 เล่ม

2.1 กิตติ. (2544). ผู้มาเยือน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ยานอวกาศของมนุษย์จากดาวตอง ได้รับความเสียหายจากพายุ อุกาบาต จึงต้องใช้ยานฉุกเฉินหนีเอาตัวรอด และได้พัดหลงเข้ามาตกลงบนพื้นโลก แคลซูลขึ้นส่วนของยานอวกาศชิ้นหนึ่งหายไป ทำให้มีเหตุผจญภัยร่วมกับครอบครัวของ “ดร.เอนก” ทั้งมนุษย์และสัตว์ต่าง ๆ ด้วยความที่ชาวดาวตองมีร่างกายใหญ่โตกว่าชาวโลก ทำให้ต้องแตกตัวเป็นสรรพสัตว์ต่าง ๆ บนโลกในปริมาณมากขึ้น เพื่อให้ได้สัดส่วนกัน ชาวดาวตองที่แตกตัวออกมาเป็นมนุษย์โลก ได้แปลงร่างเป็นดร.เอนก พ่อของจรัสและเคน นอกจากนี้ชาวดาวตองยังแปลงร่างเป็นสัตว์ต่าง ๆ อีกหลายชนิด ได้แก่ สุนัข หนู นกกระจอก นกพิราบ นกฮูก และหิ่งห้อย สัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยกันสืบหาแคลซูลหมายเลข 8 หรือชิ้นส่วนของยานอวกาศที่หายไป สุดท้ายครอบครัวของดร.เอนกก็สามารถค้นหาชิ้นส่วนดังกล่าวเจอ ชาวดาวตองจึงสามารถกลับคืนร่างเดิมและรวบรวมชิ้นส่วนยานอวกาศกลับสู่ดาวตองได้

2.2 เกิดตะหวา. (2547). หัวใจทองในใจเธอ. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ผิงผิง” เด็กหญิงวัย 13 ปี อาศัยอยู่กับนายกับอำเภและคุณนาย เพราะอาปาของผิงผิงเป็นนักมายากลต้องตระเวนไปแสดงตามที่ต่าง ๆ เมื่อแม่ของผิงตาย อาปาจึงนำผิงมาฝากไว้กับนายอำเภซึ่งเป็นเพื่อนสนิทต่างวัย นายอำเภและคุณนายเลี้ยงผิงผิงเหมือนลูกแท้ ๆ จนผิงผิงกลายเป็นเด็กที่เอาแต่ใจตัวเอง ผิงผิงโกรธและเกลียดอาปามากกว่าอาปาไม่รัก ในช่วงปิดเทอมและเป็นช่วงที่อาปาหยุดพักการแสดง อาปามารับผิงผิงไปอยู่ด้วยกับคณะแสดงกายกรรมหมู่เปยที่มาจากประเทศจีน ซึ่งอาปาทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ในคณะกายกรรมมีแต่เด็กอายุใกล้เคียงกับผิงผิง ผิงผิงพูดภาษาจีนได้ไม่มากนักแต่ก็สามารถสื่อสารกับชาวคณะได้ และทำหน้าที่เป็นล่าม จำเป็นเมื่อคราวอาปาไปติดต่อรูะที่อื่น ผิงผิงได้เรียนรู้และปรับตัวจากเพื่อนใหม่ จากการรับรู้ถึงความลำบากของเพื่อนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวแต่ก็ยังภาคภูมิใจในความสามารถของตัวเอง ผิงผิงติดกับตัวเธอที่ไม่เคยเข้าใจในหน้าที่การงานของอาปาที่ต้องทำงานเหนื่อยหาเงินมาส่งเสียเธอ ผิงผิงเริ่มสำนึกได้จึงเข้าไปขอโทษอาปาถึงสิ่งที่เธอได้ทำลงไป ไม่นานอาปาก็ป่วยและเสียชีวิต เวลาผ่านไปผิงผิงโตเป็นสาววัยรุ่นที่รู้จักคุณค่าของตัวเอง จากคำสอนของอาปาที่สอนให้เธอรู้จักแยกแยะเชื่อใจตนเอง และตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่ก่อนที่จะไม่มีโอกาส

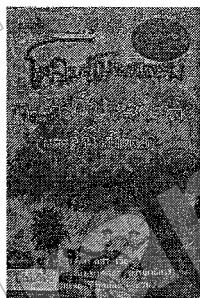
2.3 เขมชาติ. (2544). ลูกแม่น้ำโขง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ป๋ม” เด็กชายตัวอ้วนแห่งลุ่มแม่น้ำโขง เติบโตมาท่ามกลางความรักของพ่อ แม่ ป้า และยาย แต่ป๋มก็รู้สึกทุกข์ใจอยู่ลึก ๆ เพราะไม่มีใครอยากเป็นเพื่อนกับป๋ม ไม่ว่าจะเป็นเด็กแถวบ้านที่ไม่ชอบป๋มเพราะป๋มเป็นลูกของข้าราชการมีฐานะดีกว่าคนในละแวกบ้าน หรือเด็กที่โรงเรียนที่เห็นว่าป๋มอายุน้อยกว่าเพื่อนและอ้วนอู้อัย ในงานวันเด็กที่โรงเรียนของแม่ ป๋มได้เข้าร่วมทีมชักเย่อของชั้นประถมปีที่ 5 ที่แข่งกับชั้นประถมปีที่ 6 ทำให้ทีมประถมปีที่ 5 ชนะทีมประถมปีที่ 6 ได้ แต่ที่สำคัญกว่าชัยชนะคือ ป๋มได้เพื่อนใหม่ เป็นลูกพี่ใหญ่ของเด็กชั้นประถมปีที่ 5 ชื่อ “ลั่น” ลั่นได้สอนให้ป๋มเกี่ยวข้าว ว่ายน้ำ การคบกับลั่นทำให้ป๋มมีเพื่อนมากขึ้น แต่ด้วยความเป็นเด็กมีจิตใจดี ในที่สุด “เจี๊ว” ลูกพี่ใหญ่ของชั้นประถมปีที่ 6 ก็ยอมเป็นมิตรด้วย และสิ่งที่เชื่อมโยงมิตรภาพของเด็กกลุ่มใหญ่ไว้ด้วยกันคือ ลูกบอลหนังที่พ่อซื้อให้ป๋ม พวกเขาเด็ก ๆ มีกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นฟุตบอล การล่ากะปอม มิตรภาพที่ป๋มมีให้เพื่อนยังแผ่ไปจนถึงเด็กสาวจากอีกฟากแม่น้ำด้วย

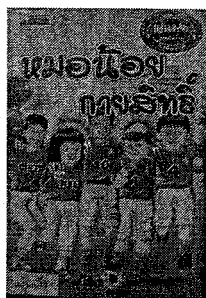
2.4 คณา คชา. (2546). โลกใบนี้โคจรรอบกระเพาะเหล็ก (และฉันไม่ด้วย)

(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ตั้ง” และ “เต้” เดินทางผ่านเข้าไปในเมืองระเบียบ ทั้งสองงงววยกับความเงิบ เรียบโล่ง และอาคารบ้านเรือนที่แปลกตาของที่นี่มาก ผู้คนในเมืองแต่งกายแบบเดียวกัน ใส่สูทสีดำและเทา ผู้ชายหิวผมเรียบแปล้ ผู้หญิงเกล้ามวยรวบตึง ทุกสิ่งทุกอย่างและทุกคนในเมือง เกร่งครัดในระเบียบวินัย อากาศในเมืองนี้ร้อนอ้าวเพราะแสงแดด เนื่องจากไม่มีต้นไม้สักต้น ตั้งและเต้ถูกตั้งข้อหาหลายข้อ ตั้งแต่การแต่งตัวที่ไม่เรียบร้อย ไปจนถึงวางข้าวของระเกะระกะ เขาจึงต้องทำงานเพื่อหาเงินมาเสียค่าปรับหลายหมื่นบาท ได้เปิดร้านอาหาร “อ่อยจ้ง” เพียงวันแรก ผู้คนในเมืองระเบียบเดินตามกลิ่นอันหอมหวานของอาหารมาเป็นลูกค้านักมากมาย แม้แต่เจ้าเมืองซึ่งเกร่งครัดระเบียบที่สุด ก็ยังมากิน ผู้คนในเมืองมักกินบะหมี่สำเร็จรูปเพราะประหยัดเวลา ร้านอ่อยจ้งจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของคนเมืองระเบียบ หลังจากนั้นไม่นาน เครื่องปรุงซึ่งสกัดจากต้นไม้หลากชนิดหมด มีอาสาสมัครเดินทางไปปรับต้นไม้จากดินแดนพันธุ์ไม้มาปลูกในเมืองระเบียบเพื่อใช้สกัดเครื่องปรุง เมืองระเบียบจึงมีต้นไม้ หลังจากที่ถูกล้างห้ามปลูกมานาน จากอาหารอ่อยและต้นไม้เขียว ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในเมืองตามมาอีกมากมาย

2.5 ชัยวดี ศรีสุโข. (2545). *หมอน้อยกายสิทธิ์*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ปิง” เด็กชายวัย 12 ปีป่วยเป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเด็กเป็นเวลา 3 ปีแล้ว โดยมีคุณหมอปานดวงใจเป็นกุมารแพทย์ประจำตัว พ่อแม่ของปิงเป็นหมอแต่เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุเรือล่มเมื่อ 6 ปีก่อน ซึ่งในเรือลำนั้นก็มีคุณหมอปานดวงใจรอดชีวิตมาได้ ในวอร์ด 2 ที่ปิงอยู่มีคนอื่นไข้เด็กคนอื่น ๆ อีกหลายคน คือ ก้อยป่วยเป็นโรคไทรอยด์ น้ำเต้าเป็นโรคธาลัสซีเมีย แอนโทนี่เป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด ไขเป็นไขสมองอักเสบ โตได้และไปไปคุุ่แผลเป็นโรคเบาหวาน และพิชชาเป็นโรคซึมเศร้า เด็ก ๆ ทุกคนต่างให้กำลังใจในความเจ็บป่วยของกันและกัน โดยเฉพาะปิงผู้ผ่านความเจ็บป่วยมากที่สุดจากการฉายรังสี ถูกเจาะเลือดถูกเจาะไขกระดูก ช่วงหนึ่งปิงมีโรคแทรกซ้อนมากจนต้องตัดขาซ้ายทิ้งและต้องใส่ขาเทียม ปิงได้รับกำลังใจจากคุณปิงซึ่งเป็นหมอให้ต่อสู้กับโรคร้ายและความเจ็บปวดทั้งทางใจและกาย ปิงหายป่วยจากโรคร้ายและกลับมาอยู่ที่บ้านกับคุณปิงคุณย่า เด็ก ๆ ทุกคนอาการดีขึ้นและกลับไปอยู่บ้านที่โรงพยาบาลเด็กมีงานอื่นผู้ช่วยชาวโรงพยาบาล มีการแข่งขันกีฬา ปิงและเพื่อน ๆ ร่วมลงแข่งฟุตบอล ทุกคนตั้งชื่อทีมว่า ทีมคุณหมอกายสิทธิ์

2.6 เชษฐา สุวรรณสา. (2548). *แจ๊ค ณ ขอบฟ้า*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“แจ๊ค” เป็นเด็กผู้ชายที่ช่างฝัน เขามีความฝันที่ไม่เหมือนเด็กทั่วไป จนคนอื่น ๆ คิดว่าเขาเป็นเด็กเพ้อเจ้อ วันหนึ่งแจ๊คได้เจอกับกระต่ายอลิซ ซึ่งนำเขาไปพบกับยานอวกาศวอร์ปแวก์ และเขาก็ได้เจอกับตัวเขาเองในอีก 30 ปีข้างหน้า ที่ถูกตั้งโปรแกรมสนทนาไว้ แจ๊คแก่ได้บอกกับแจ๊คว่าเขาเป็นผู้โชคดีได้เดินทางไปยังอวกาศ เพราะในอีก 30 ปีข้างหน้า แจ๊คจะกลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลกที่ควบคุมการเดินทางข้ามเวลา แจ๊คเดินทางออกนอกโลกด้วยยานวอร์ปแวก์ เขาได้สัมผัสกับขอบจักรวาล และพบว่าขอบจักรวาลนั้นเป็นผนังสีดำขนาดใหญ่ไพศาลสีดำมืดมิด แจ๊คอยากรู้ว่าหลังผนังสีดำนี้มีอะไร หลังจากกลับมาจากนอกโลก แจ๊คและ “ขวัญ” เด็กในหมู่บ้านข้าง ๆ ซึ่งแจ๊คแก่บอกว่าในอนาคตขวัญเป็นวิศวกรผู้สร้างยานวอร์ปแวก์ ทั้งคู่ได้ช่วยชีวิตลิงชิมแปนซี โดยนำมันกลับไปยังบ้านเกิดที่ประเทศซิมบับเว ทวีปแอฟริกาด้วยยานวอร์ปแวก์ที่สามารถเดินทางได้เร็วเหมือนกับย่อโลก ระหว่างทางแจ๊คได้เจอกับลุงคนหนึ่ง ลุงบอกว่าเขาเป็นผู้แต่งเรื่องนี้ และลุงผู้แต่งก็เฉลยว่า หลังผนังจักรวาลนั้นมีผู้แต่งและผู้อ่านกำลังเฝ้ามองจักรวาลของแจ๊คอยู่

2.7 เพชร บุตรทองพูน. (2545). กระเบนยักษ์คู่อาฆาต. กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

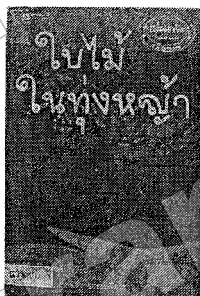

“เจตน์” เด็กหนุ่มที่เคยมีผลการเรียนและความประพฤติดี แต่ต้องมาผิดหวังจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจึงหันหน้าเข้าหาการตกปลาทำให้เขาคลายความเศร้าและผิดหวังลงได้ ทุกวัน โกศลเพื่อนสนิทของเจตน์จะมารับเจตน์ไปตกปลา ปลาที่เป็นเป้าหมายคือ ปลากระเบน หลายครั้งที่ปลากระเบนติดเบ็ดแต่เบ็ดของเจตน์ที่ไม่สามารถต้านแรงของปลากระเบนได้มันจึงหลุดไป เขาตั้งใจจะพิชิตมันให้ได้ ต่อมาเจตน์และโกศลผัดใจกัน โกศลเข้าไปร่วมทีมดำน้ำ

ยิงปลา ส่วนเจตน์ไปเป็นลูกมือแบกกล้องถ่ายภาพนกให้นักปักษีวิทยา เวลาผ่านไปทั้งคู่เริ่มเข้าใจและคืนดีกัน โกศลชวนเจตน์ไปดำน้ำยิงปลา และได้เผชิญหน้ากับปลากระเบนตัวที่เจตน์เคยตกได้ เพราะมีสายเบ็ดของเขาติดอยู่ ในช่วงเวลานั้นเจตน์สำนึกได้ถึงบาปที่เขาเป็นผู้ล่าชีวิตผิดกับที่เขาเข้าไปผูกในป่า เป็นเพียงผู้สำรวจชีวิต เพื่อเป็นการล้างบาปเจตน์จึงดำน้ำลงไปนำสายเบ็ดที่เกี่ยวปลากระเบนตัวนั้นออกทำให้มันกลับไปหาลูกของมันได้

2.8 วันทนี วิบูลกิริติ. (2547 ก). ใบไม้ในทุ่งหญ้า (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ตุ้” เด็กชายวัย 13 ปี เขาเป็นเด็กที่มีปัญหาและความสับสนภายในใจ

จากการที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ ตุ้เรียนหนังสือไม่เก่ง เขาชอบอ่านวรรณกรรม

เยาวชนและชอบวิชาเย็บปักถักร้อยและประดิษฐ์ประดิษฐ์ ทำให้ตุ้เป็นเด็ก

ประหลาดในความรู้สึกของพ่อแม่และครูประจำชั้นที่เขาไม่เหมือนเด็กผู้ชายคนอื่น

ในวันหยุดตุ้ชอบมาเที่ยวบ้านสวนของลุงอ้นและป้ามัทรี ตุ้ได้พบกับมนุษย์

ใบไม้ที่ชื่อ “ใบกาด” ซึ่งเดินทางมาจากโลกแห่งความเหมือนที่ซึ่งกำลังจะถูกโลกมนุษย์ซึ่งเป็นโลกแห่งความต่างทับซ้อนทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นในโลกแห่งความเหมือนคือใบไม้ที่เหมือนกัน

ทุกใบมีความแตกต่างกัน ใบกาดตามหาใบไม้ประจำตัวที่หายไปทำให้เขามีความต่างจากใบไม้

ใบอื่น ๆ แท้จริงแล้วใบไม้ประจำตัวของใบกาดนั้นอยู่ที่ลุงอ้น ใบกาดใบนั้นขาดไปเสี้ยวหนึ่ง ทำให้

ใบกาดกลับไปโลกแห่งความเหมือนไม่ได้ จึงต้องใช้ใบโป้น ซึ่งเป็นใบไม้ประจำตัวของใบโป้น

มนุษย์ใบไม้เพื่อนในวัยเด็กของลุงอ้น ลุงอ้น ใบกาด และตุ้ใช้ใบโป้นเดินทางไปดินแดนแห่ง

ความเหมือน และเข้ามาในดินแดนอิสระซึ่งเป็นดินแดนที่มนุษย์ใบไม้อพยพมา ต่อมาโด้งและตุ้กตา

ลูกของลุงอ้นเดินทางตามมาพร้อมกับใบกาดเสี้ยวที่หายไป ทั้งหมดสามารถเดินทางกลับโลกโดย

ผ่านทางรอยต่อของโลกคู่ขนาน การผจญภัยในดินแดนแห่งความเหมือนทำให้ตุ้ได้รู้ว่าคุณค่าของตัวเอง

มีศักยภาพอะไร ตัวชอบเย็บปักถักร้อยซึ่งทุกคนกลับมองว่าเขาแปลก แต่เป็นคุณสมบัติพิเศษที่ทำให้เขาโดดเด่นไม่เหมือนใคร

2.9 วันทนี วิบูลศิริ. (2547 ข). *ผีน้อยโลกมายา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“ผีน้อย” ผู้มาจากดินแดนมายาอันแสนสุข เป็นแหล่งที่อยู่ของเหล่าบรรดาผีที่ชอบกินน้ำค้าง ผีเหล่านี้มีความสุขสงบ เพราะผีทุกคนเคยเป็นมนุษย์ที่เป็นคนดีมากเมื่อตายไปจึงได้เป็นผีที่มีแต่ความสุขและเสียงหัวเราะ ผีน้อยมีหน้าตาเหมือนเด็กวัย 8 ขวบ แต่เมื่อเขาใช้พลังมายาอำพรางตัวก็จะมีลักษณะเหมือนขวดตุ๊กตาที่สามารถเปลี่ยนรูปทรงได้ ผีน้อยเป็นผีเด็กขี้สงสัย จึงออก

เดินทางจากเมืองมายมายังโลกมนุษย์ เพื่อหาคำตอบเรื่องเกี่ยวกับคนและผี ผีน้อยได้พบกับ “ก้านกล้วย” เด็กหญิงพิการเดินไม่ได้ และพี่ชายชื่อ “ห้วยปลี” วัย 16 ปีและ“ต้นตอง” วัย 10 ปี แม่ของเด็กทั้ง 3 คนป่วยและตายด้วยโรคเอดส์ คนในชุมชนแออัดจึงพากันรังเกียจว่าเป็นตัวเชื้อโรค มีแต่ “มณี” ลูกสาวแม่เฒ่าในชุมชนที่ยอมเป็นเพื่อนด้วย ผีน้อยเริ่มเรียนรู้โลกมนุษย์และเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์จากเด็กทั้ง 4 คน ผีน้อยคายน้ำค้างออกมาเพื่อเป็นของขวัญทำให้เด็ก ๆ มีความสุขและมีความหวังที่จะต่อสู้กับชีวิต และยังปกป้องจากเด็ก ๆ จากผีร้ายที่จะเข้ามาครอบงำจิตใจให้ทำสิ่งที่ผิด ๆ ผีน้อยเริ่มเข้าใจว่าผีไม่ใช่สิ่งน่ากลัว ยังมีสิ่งที่น่ากลัวกว่าผีก็คือมนุษย์ที่มีผีร้ายสิงอยู่ในใจ แต่สุดท้ายผีน้อยก็ไม่สามารถคุ้มครองเด็ก ๆ ให้รอดจากผีร้ายที่สิงอยู่ในตัวของมณี ที่สั่งให้คนมาเผาบ้านของก้านกล้วยเพื่อสร้างสถานบริการ เด็กทั้ง 4 คนจึงติดอยู่ในบ้านและกลายเป็นผีน้อยโลกมายาอยู่ในดินแดนมายาอันแสนสุข

2.10 วีระศักดิ์ สุยะลา. (2547). *คำใส* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“เด็กชายคำใส” อายุ 6 ขวบ แห่งหมู่บ้านนาสิม จ.อุบลราชธานี พ่อของคำใสมีที่นาเป็นของตัวเอง บ้านของคำใสมีเครื่องใช้ไฟฟ้าและสิ่งอำนวยความสะดวก แม้จะไม่ใช่ว่าที่ใดเลิศแต่ก็นับว่าเป็นครอบครัวที่มีความสุข คำใสเป็นเด็กที่ชอบกีฬาฟุตบอล ในเดือนกันยายนฝนตกหนักน้ำท่วมนาข้าวพ่อของคำใสเสียหาย พ่อต้องเข้ากรุงเทพฯ รับจ้างงานทำมาจ่ายดอกเบี้ยที่กู้ธนาคารมา เมื่อคำใสขึ้นชั้นประถมปีที่ 1 พ่อก็เก็บเงินได้และ

กลับมาที่บ้านนาสิม ในช่วงเวลาที่มีความเจริญเข้าสู่ชนบท ช้าง ๆ โรงเรียน มีร้านอินเทอร์เน็ต คำใสหนีเรียนกับเพื่อนไปเล่นเกมเป็นประจำและถูกรุ่นพี่รังแก พ่อและแม่โกรธมาก คำใสสัญญาว่าจะไม่ไปเล่นเกมอีก และจะทำตัวเป็นเด็กดี

2.11 ศรี เกศมณี. (2546). *นิ้วก้อย นิ้วโป้ง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

“ขานิ้วก้อย” มีฐานะยากจนและเป็นเกษตรกรมีชีวิตอยู่ได้ด้วย
ธรรมชาติ กินแต่ผัก ผลไม้ ไม่กินเนื้อสัตว์ สร้างบ้านอยู่ในโพรงไม้หรือซุดดิน
อยู่ในรู ส่วน “ขานิ้วโป้ง” นั้นร่ำรวย เป็นนักธุรกิจ มีชีวิตอยู่อย่างหรูหรา
กินแต่เนื้อสัตว์ แก่งแย่งชิงดีอวดทรัพย์สินกัน วันหนึ่งพวกนิ้วโป้งมาสร้างบ้าน
ใกล้ ๆ กับพื้นที่ที่พวกนิ้วก้อยอยู่ทำให้เกิดมลพิษขึ้น พวกนิ้วก้อยและนิ้วโป้งจึง
มีเรื่องบาดหมางกัน คุณปู่โตะ โตซึ่งเป็นหัวหน้าของขานิ้วก้อย สอนให้เด็ก ๆ
นิ้วก้อยดำเนินชีวิตแบบขานิ้วก้อย คือสอนให้รู้จักอยู่อย่างพอเพียง คุณปู่โตะ โตพาขานิ้วก้อย
เดินทางไปขายผักและผลไม้ให้กับขานิ้วโป้ง เมื่อขานิ้วโป้งเห็นก็แย่งกันซื้อเพื่อต้องการจะอวด
ความร่ำรวย และนำมาทำเป็นอาหารเพราะพวกเขาไม่ค่อยได้กินผักและผลไม้ เด็ก ๆ ขานิ้วโป้ง
แอบหนีพ่อแม่มาเล่นกับเด็กขานิ้วก้อยเป็นประจำ ตั้งแต่นั้นเด็กขานิ้วโป้งก็มีนิสัยดีขึ้น ไม่
ก้าวร้าว ดื้อดั่งเหมือนเมื่อก่อน เงินที่ขานิ้วก้อยได้จากการขายผักและผลไม้ ก็นำมาสร้างสะพาน
เพื่อข้ามแม่น้ำไปเรียนหนังสือ เด็ก ๆ จะได้มีความรู้มากขึ้น ขานิ้วโป้งเริ่มยากจนลงเพราะความ
ฟุ้งเฟ้อและธุรกิจขาดทุน แต่ขานิ้วก้อยกลับมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการเก็บหอมรอมริบ

2.12 ศรี เกศมณี. (2548). *ยายมาลี สัมผัส ฮ่า..ฮ่า..ฮ่า*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์

พับลิเคชันส์.

“แม่มาลี สัมผัส” ต้องย้ายบ้านจากในป่าเข้ามาอยู่ในเมืองตาม
ความต้องการของน้องสาว “แม่มาลี จิมลิ้ม” มาหาห้ามพี่สาวใช้เวทมนตร์
ในเมืองและห้ามให้ใครรู้ว่าเป็นแม่มด ต้องวางตัวและแต่งตัวให้เหมือนคนปกติ
แม่มาลีมาทำงานให้พี่สาวทำ งานแรกทำความสะอาดบ้านที่บ้านคุณนาย
ด้อยดิงอาทิตย์ละ 2 วัน งานซักผ้าที่บ้านคุณดิบดีอาทิตย์ละ 3 วัน และงานเลี้ยง
คุณหนูอ้อมที่มลูกของคุณนายอ้อนแอ้นอาทิตย์ละ 2 วัน คุณหนูอ้อมที่มเป็นเด็ก
ดีอี้น เพราะคุณนายอ้อนแอ้นไม่สนใจลูกปล่อยปละละเลย เอาแต่ออกไปเที่ยวข้างนอก แต่เมื่อแม่
มาลีมาดูแล ให้ความรักเหมือนลูกหลาน ทำให้คุณหนูอ้อมที่มเปลี่ยนไปเป็นเด็กน่ารัก แจ่มใสและ
สุขภาพขึ้น ที่บ้านคุณดิบดีนั้น แม่มาลีแอบใช้เวทมนตร์สอนให้คุณดิบดีรู้จักการใช้เงิน รู้จักการ
แบ่งปันในสิ่งที่ตนมีมากกว่าให้คนที่มมีน้อยกว่า ส่วนคุณนายด้อยดิง แม่มาลีก็แอบใช้เวทมนตร์
ดัดนิสัยจอมงกและใจคอโหดร้าย ผู้คนในเมืองต่างเริ่มสงสัยในตัวยายมาลีว่าเป็นแม่มด จากจอมก
ที่มอ้อม การแต่งกาย และเรื่องแปลกประหลาดที่เกิดขึ้นในเมือง แม่มาลีจึงคิดว่าจะกลับไปอยู่ใน
ป่าตามเดิม ก่อนกลับได้ใช้เวทมนตร์ช่วยเหลือคนจนและเด็กด้อยโอกาสในเมือง ทั้งคนแก่

เด็กกำพร้า และคนยากจนให้มีความสุข

2.13 สว่าง คงยก. (2547). *บ้านเรา* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.

เป็นเรื่องราวของครอบครัวเล็กๆ ในหมู่บ้านคลองแดน ในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ จอม และน้องก้อย ครอบครัวของจอมต้องย้ายเข้าไปอยู่ในเมือง ทำให้จอมและน้องก้อยต้องย้ายโรงเรียนด้วย เพราะพ่อและแม่ต้องเข้าไปรับจ้างเป็นคณงานก่อสร้างในช่วงที่ว่างเว้นจากการทำนา ในที่สุดทั้งหมดต้องย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านคลองแดนตามเดิม เนื่องจากไม่สามารถทนกับความลำบากของชีวิตกรรมกรก่อสร้างที่ต้องเร่งร้อนเต็มไปด้วยปัญหา ทั้งเรื่องความปลอดภัยและเรื่องการค้าเงินชีวิต เมื่อกลับมาที่บ้านคลองแดน พวกเขาพบว่า หมู่บ้านได้พัฒนาตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 4 คนต่างช่วยกันปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเองและเหลือเพื่อขาย ในหมู่บ้านคลองแดนมีงานเทศกาลประเพณีที่สนุกสนาน เช่น งานวันสารท งานชักพระ งานทอดกฐิน งานลอยกระทง และวันสงกรานต์ ทุกคนในหมู่บ้านร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์สืบทอดประเพณี ชาวบ้านที่เคยอพยพไปทำงานที่อื่นก็กลับมาอยู่บ้านเดิม จอมและเพื่อนทุกคนจึงรู้สึกรักบ้านเกิดของตัวเอง คิดว่าโตขึ้นจะพัฒนาหมู่บ้านของตนเองให้น่าอยู่ต่อไป

2.14 สุริยัน สุคติรังสรรค์. (2546). *วันที่โลกไร้แมว* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

“เด็กชายจุก” เลี้ยงแมวถึง 9 ตัว จุกมีเพื่อนสนิทที่โรงเรียน 2 คน คือ “เบิ้ม” และ “หวาน” วันหนึ่งจุกเห็นวัดถูกล้างจานบินบินอยู่บนท้องฟ้า ในวันถัดมามีร้านเปิดใหม่เกิดขึ้นในหมู่บ้านชื่อร้านสารพัดนึก เจ้าของร้านชื่อคุณสมชาย คุณสมชายเอ่ยปากขอแมวจากจุก จุกรับปากว่าจะให้แมว คุณสมชายจึงให้จุกพิมพ์นิ้วมือเป็นสัญญาในกระดาษ ตั้งแต่นั้นมาแมวที่บ้านของจุกหรือบ้านอื่น ๆ เริ่มหายไป จนไม่เหลือแมวอีกเลย และทุก ๆ คนก็ลืมเรื่องเกี่ยวกับแมวหมด ยกเว้น จุก เบิ้มและหวาน ทั้ง 3 ได้พบกับ “นาพา” ชายแปลกหน้าผู้มาจากต่างดาว นาพาบอกความจริงกับเด็ก ๆ ว่าแท้จริงแล้วแมวที่หายไปทั้งหมดเป็นฝีมือของคุณสมชายหรือ เรอ37 เขาเป็นพ่อค้าระหว่างดวงดาว หลอกให้ทั้ง 3 คนยกแมวให้ เพื่อจะเอาแมวในโลกนี้ไปขายให้กับดาวดวงอื่น ทั้ง 4 คนตามไปช่วยแมวที่ถูกขังไว้ที่ร้านสารพัดนึกแต่ไม่สำเร็จ วันต่อมาที่โรงเรียนพบแมวเหลืออยู่ 1 ตัว นอกจากนี้ยังมีแมวที่หลบอยู่ที่คลินิกคุณหมอเชิด สัตวแพทย์ที่เปิดคลินิกในหมู่บ้าน

คุณหมอเชิดเห็นเหตุการณ์ที่มีงานบินจัวไล่จับแมว ทุกคนร่วมมือกันไปช่วยแมวอีกครั้งจนสำเร็จ ก่อนนาพา กลับ จุกได้ทำสัญญายกแมวให้กับนาพา เพราะดาวของนาพาเมื่อ 10 ปีก่อนถูกคุณสมชาย ขโมยไปหมด

2.15 อุดร วงษ์ทับทิม. (2545). *เจ้าเงาะโด่เด็กบ้านคอย*. กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

“เด็กชายเจ้าเงาะโด่” วัย 14 ปี เป็นชาวปาเกะเยอ อยู่ในหมู่บ้านกะซอเรซึ่งมีลำธารแม่พลอโกรที่เชื่อมกรากไหลผ่าน และเป็นเหมือนสายน้ำที่คอยหล่อเลี้ยงชาวปาเกะเยอ รวมถึงต้นไม้บริเวณรอบ ๆ บ้านของเจ้าเงาะโด่มีพ่อ แม่ และปู่ ปู่มักจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับช้าง ป่าไม้ และสงครามในสมัยก่อน เจ้าเงาะโด่ชอบฟังเรื่องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าที่ปู่เล่าให้ฟัง คำสอนเรื่องการตอบแทนคุณของธรรมชาติและการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้มิให้สูญสลายไปพร้อมกับเวลายังติดอยู่ในใจของเจ้าเงาะโด่เสมอ และเขายังชอบถ่ายทอดเรื่องราวที่ปู่เล่าให้ฟังพร้อมทั้งได้สอดแทรกคติสอนใจในเรื่องที่ปู่เคยสอนให้คนในหมู่บ้านฟังด้วย

3. รางวัลนายอินทร์อะวอร์ด จำนวน 7 เล่ม

3.1 คอยนุช. (2548). *ครุฑน้อย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง

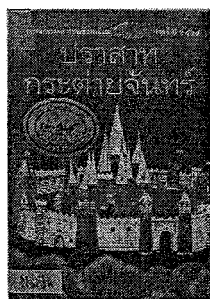
แอนด์พับลิชชิง.

“ครุฑน้อย” วัย 4 ขวบ เป็นครุฑกำพร้าที่ไม่มีเพื่อนเล่น เพราะมันมีรูจมูกที่แปลกประหลาด เวลาตกใจรูจมูกจะหุบเข้าหากันทันที และขนสีขาวของมันก็อกใหม่เป็นสีดำแทน ยิ่งเป็นที่น่ารังเกียจของครุฑในหมู่บ้าน และถูกหัวหน้าหมู่บ้านไล่ออกจากหมู่บ้าน ครุฑน้อยจึงมาอยู่ในกระท่อมร้างซึ่งไกลจากหมู่บ้าน ครุฑน้อยไปแอบคุ้ยที่ลานฝึกครุฑและฝึกบินด้วยตัวเอง แต่มันก็ยังบินไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ครุฑรุ่นเดียวกันสามารถบินได้แล้ว ครุฑน้อยถูกกลั่นแกล้งจากครุฑเกร 3 ตัว ซึ่งหลอกครุฑน้อยว่ามีครุฑเผ่าอาศัยในถ้ำครุฑในป่าทึบ สามารถสอนให้สัตว์ทุกชนิดบินได้ ครุฑน้อยหลงเชื่อจึงเดินทางออกตามหาครุฑเผ่าแต่ไม่พบ พบเพียงกินรีน้อย และครุฑเผ่าที่เอาแต่นั่งตกปลา ทั้ง ๆ ที่กฎของครุฑห้ามตกปลาต้องใช้วิธีบิน โฉบเท่านั้น ครุฑเผ่าทำให้ครุฑน้อยค้นพบความสามารถของตัวเองคือการว่ายน้ำได้ ครุฑน้อยเดินทางไปว่ายน้ำทั่วทุกมหาสมุทรมันไม่ยากที่จะบินได้อีกแล้ว มันมีความสุขกับการดำน้ำอย่างภาคภูมิใจ

3.2 จันทรเจ้า. (2545). ปราสาทกระต่ายจันทร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

“จันทรเจ้า” เด็กชายวัย 12 ขวบเพิ่งจะย้ายบ้านใหม่พร้อมกับแม่และพี่สาวฝาแฝด “แจ่มแจ๋ว” แม่ของทั้งสองเป็นนักเขียนและไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ๆ เหตุการณ์แปลกประหลาดได้เกิดขึ้นกับทั้งคู่ เมื่อจันทรเจ้าพบว่าตนเองสามารถปลูกผักให้โตได้เพียงชั่วข้ามคืน สามารถคุยกับจิ้งจกได้ ได้ยินเสียงต้นไม้พูดได้ และยังได้ยินเสียงร้องแปลก ๆ จากบ้านข้าง ๆ เด็กทั้งสองจึง

แอบเข้าไปในบ้านหลังนั้นในตอนกลางคืน จันทรเจ้าได้ช่วยช้างตัวเล็กตัวหนึ่งที่ถูกขังอยู่ในลูกโป่งไว้ และมันสามารถแปลงร่างเป็นคนได้ ช้างตัวนั้นมีชื่อว่า “พลายชา” เมื่อแม่กลับมาถึงบ้านทำให้ทั้งสองรู้ความจริงว่า ทั้งแม่และพลายชาเป็นมนุษย์นีแอนเดอร์ธาล มาจากดาวชุนา เป็นดาวเคราะห์ในมิดิทุติยะ ซึ่งเป็นมิดิภูกษานของดาวโลก หรือมิดิเอกียะมีมนุษย์โมโนซาเปียนส์ ก็คือประชากรโลกนั่นเอง พลายชามายังโลกเพื่อโปรยผงมายาเพื่อทำให้ต้นไม้เดินได้และเดินทางไปด้วย จันทรเจ้าจันทรแจ่ม แม่และพลายชาจึงช่วยกันปกป้องมิดิทุติยะไม่ให้กลายเป็นทะเลทราย จันทรเจ้าเดินทางไปดวงจันทร์เพื่อไปนำของวิเศษจากปราสาทกระต่ายจันทร์ มาสร้างความจำที่ดีเกี่ยวกับมนุษย์ให้ต้นไม้เพื่อที่ต้นไม้จะได้หายน้อยใจมนุษย์ที่ไม่สนใจและรักต้นไม้ และจะได้ไม่หนีไปอยู่ที่ดาวชุนา

3.3 คาราราย. (2548). เด็กหญิงนางฟ้า (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:

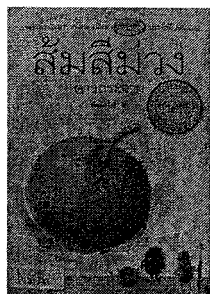
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

“เดี๋ยว” เด็กชายวัย 10 ขวบ มีจินตนาการว่าอยากให้มีนางฟ้าจริง ๆ เสกของได้ตั้งใจปรารถนา วันหนึ่งก็มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งตกลงมาจากฟ้า เธอบอก “ณัฐ” และ “นุ่น” น้องสาวของณัฐว่าเธอชื่อ “เด็กหญิงนางฟ้า” เด็กทั้ง 3 คนไม่เชื่อ แต่เมื่อเธอสามารถบอกสิ่งที่ทุกคนคิดอยู่ในใจและสามารถหายตัวได้ ไม่มีใครเห็นนอกจากพวกเขา 3 คน เด็กหญิงนางฟ้าสอนให้พวกเขาเห็นว่า

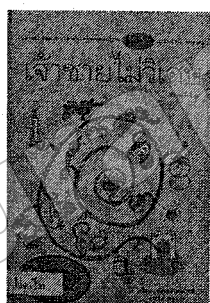
การที่เราต้องการอะไรนั้นต้องเริ่มทำจากตัวเอง มิใช่ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาดลบันดาลให้ นางฟ้าน้อยให้ได้แต่กำลังใจให้คนทำดีเท่านั้น เดี๋ยวเป็นเด็กที่รักแม่มาก จึงคิดหางานทำเพื่อนำเงินมาให้แม่ เดี๋ยวรับจ้างเป่าลูกโป่งในงานวัด ได้เงินมาจำนวนหนึ่ง แม้จะเป็นเงินที่ไม่มากมาย แต่ก็ทำให้แม่ภูมิใจในตัวเดี๋ยวมมาก ที่เป็นเด็กขยัน ใฝ่ดี และต่อสู้ด้วยตัวเอง

3.4 ดาวกระจาย. (2548). *ส้มสีม่วง* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

“จ้อย” เด็กชายวัย 10 ขวบ จ้อย พี่จิวและแม่เพ็งย้ายมาที่บ้านหลังใหม่ บ้านใหม่ของจ้อยอยู่ติดกับสำนักพิมพ์แมลงเต่าทองซึ่งเป็นบ้านของลุงเทิด ซึ่งเป็นนักเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่จ้อยชอบ วันหนึ่งจ้อยเก็บต้นฉบับเรื่องดินแดนลึกลับของลุงเทิดและเรื่องนี้ก็เป็นภาค 2 ต่อจากเรื่องกองทัพปราบฝัน ซึ่งเป็นหนังสือที่เขาชอบอ่านเรื่องหนึ่ง จ้อยแอบมุดรั้วบ้านเข้าไปคืนลุงเทิดจึงได้รู้ความจริงว่า เรื่องที่ลุงเทิดแต่งนั้นเป็นความจริง และเขาก็กำลังเปิดโปงเรื่องของ “กองทัพปราบฝัน” และอาณาจักรของพวกมันอยู่ หน้าที่ของกองทัพปราบฝัน คือมายังโลกนี้เพื่อมาทำลายความฝันของทุกคนไม่ให้เหลือเพื่อเอาความฝันของมนุษย์มาหล่อเลี้ยงอาณาจักรของพวกมันให้อยู่ได้ กองทัพปราบฝันนั้นมีนักรบหลายคน เช่น นายพลซี่เกียดตัวเป็นขน นายช่างใหญ่ซื้อช่างมันและนักรบโกหกพกลม นักรบเสียดสี แดกดัน ฯลฯ กองทัพปราบฝันต้องการทำลายความฝันของลุงเทิดเพื่อไม่ให้มีความฝันหลุดรอดออกไปทำให้ลุงเทิดมีจินตนาการเขียนหนังสือให้เด็ก ๆ อ่านได้ เมื่อเด็ก ๆ ไม่ได้อ่านก็จะไม่มีความฝัน ในที่สุดจ้อยและ “แก้ม” ลูกสาวของแม่ค้าหน้าบ้านลุงเทิดช่วยกันค้นหาอาณาจักรของกองทัพปราบฝัน แท้จริงแล้วชื่อว่า อาณาจักรก้านส้มเขียวหวาน และสามารถช่วยให้ลุงเทิดรอดพ้นจากการปอกลอกความฝันของพวกกองทัพได้

3.5 ปรีดา อัครจันทโชติ. (2548). *เจ้าชายไมวิเศษ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ณ ดินแดนแสนวิเศษที่ทุกคนในเมืองเกิดมาพร้อมของวิเศษ มีพระราชเจ้าเข้มนัดวิเศษปกครอง พระราชามีลูก 13 คน ทุกคนล้วนมีของวิเศษติดตัวมาตอนเกิด มีแต่ลูกคนที่ 11 ที่เกิดมาไม่มีของวิเศษ เมื่อเจ้าชายอายุ 10 ขันษา จึงถูกเนรเทศออกจากเมืองเพื่อไปศึกษาความรู้จากสำนักพระฤาษี และต้องพิสูจน์ตนเองว่ามีความสามารถและสร้างชื่อเสียงในความเก่งกล้าสามารถ เจ้าชายเดินทางไปเรียนวิชายังสำนักฤาษีตาไฟ เวลาผ่านไป 6 ปี เจ้าชายได้เรียนรู้วิชาจากฤาษี ทั้งกลยุทธการต่อสู้โดยการใช้ของวิเศษ วิชาด้านการปกครอง เมื่อเรียนจบเจ้าชายได้รับของวิเศษจากพระฤาษีเป็นผ้าห่มวิเศษ แต่มีข้อแลกเปลี่ยนว่าเจ้าชายจะต้องเดินทางไปหุบเขายักษ์เพื่อไปเก็บใบสรรรพยา กินแล้วสามารถแปลงร่างเป็นนกได้ ระหว่างทางเจ้าชายได้พบกับอดีตขุนวังที่ถูกขับไล่ออกจากเมืองด้วยความเข้าใจผิด อดีตขุนวังสอนให้เจ้าชายรู้ถึงคุณค่าของตัวเองผู้อื่นอย่างไรบ้าง

3.6 ๑ คีตกาล. (2547). *มัจฉานุผจญภัย*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

“มัจฉานุ” วานรเผือกมีหางเป็นปลา เป็นลูกของหนุมานทหารเอกของพระรามและนางสุพรรณมัจฉา ธิดาของทศกัณฐ์ มัจฉานุอยู่กับพระไววิกซึ่งเป็นกษัตริย์ครองเมืองแก้วบาดาล เนื่องจากพระมารดาเกรงว่าทศกัณฐ์จะรู้ว่านางมีลูกกับหนุมาน จึงนำมัจฉานุมาฝากให้พระไววิกให้ช่วยดูแล มัจฉานุผจญในเวทมนตร์ของตน ชุกชนมากจนทำให้นครบาดาลวุ่นวายอยู่เสมอ พระไววิกต้องการจะตัดนิสัยของมัจฉานุจึงออกอุบายให้มัจฉานุเดินทางไปพบพระมารดาในป่าหิมพานต์ แท้จริงแล้วจะให้มัจฉานุมาอยู่กับพระนารทฤาษี ภายหลังมัจฉานุรู้ว่าถูกพระไววิกหลอก จึงโกรธมากกระโดดหนีลงไปในบ่อกระเจก ว่ายน้ำไปยังเมืองบาดาลในป่าหิมพานต์ มัจฉานุจอมเกร็ดได้สร้างความปั่นป่วนให้กับใต้บาดาลในป่าหิมพานต์ เพื่อหวังจะตามหาพระมารดาให้เจอ และมัจฉานุก็ได้เจอกับนางสุพรรณมัจฉา แต่นางสุพรรณมัจฉาทรงเศร้าโศกเสียพระทัยเพราะความร้ายกาจ คือคดียของลูก มัจฉานุสำนึกผิด คิดได้ถึงสิ่งที่ตนทำให้พระมารดาเสียใจ เมื่อมัจฉานุกลับขึ้นบนบก ก็ได้พบกับพระไววิก และได้กราบทูลขอพระราชทานอภัยโทษที่ตนเป็นเด็กดีอรัน

3.7 เม น้อยนาเวศ. (2548). *เด็กหญิงสวนกาแฟ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

“น้องมุก” เด็กหญิงผิวสีกาแฟ น้องมุกเป็นลูกสาวคนเดียวของพ่อจาและแม่น้อย มีย่าและพี่โม ลูกพี่ลูกน้องที่พ่อแม่ของน้องมุกเลี้ยงเหมือนลูกแท้ ๆ ครอบครัวของน้องมุกทำสวนกาแฟในจังหวัดชุมพร พี่โมอายุมากกว่าน้องมุกหลายปีแต่ก็เล่นกับน้องมุกเหมือนเป็นเด็กเสมอ น้องมุกโตมาท่ามกลางความรัก ความอบอุ่นจากทุก ๆ คนจึงเป็นเด็กที่ฉลาด อารมณ์ดี ช่างพูดคุย แม่น้อยมีน้องให้น้องมุกอีก 2 คน คือน้องมินและน้องเม ต่อมาเกิดพายุภัยเข้าในจังหวัดชุมพร ทำให้สวนกาแฟของพ่อ บ้านของย่าเสียหายพังยับเยินหมด ไม่เพียงแต่น้องมุกจะได้เห็นภาพความหายนะปรากฏตรงหน้า แต่น้องมุกและครอบครัวได้สูญเสียพี่โม พี่สาวอันเป็นที่รักไปด้วยจากเหตุการณ์นี้

4. รางวัลเซเว่นบุ๊คอวอร์ด จำนวน 7 เล่ม

4.1 กิตติ์. (2546). *มือใหม่หัดโอมเพี้ยง*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.

“ว่าที่เทพธิดานารี” และ “ว่าที่กามเทพ” สองเทพพี่น้อง ได้รับบัญชาจากท่านมหาเทพให้มาทดสอบความสามารถ มนุษย์คนใดต้องการพรวิเศษก็สามารถขอได้ แต่พรนั้นจะต้องไม่ผิดศีลธรรมและฝ่าฝืนความเป็นไปแห่งธรรมชาติ ทั้งสองมาที่อำเภอริมนารี และเข้าประกวดแฟนซีในงานปีใหม่ของอำเภอ แต่กลับทำให้งานล่มเพราะใช้คาถาผิด สองคนแรกที่มาขอพรกับว่าที่เทพธิดานารีคือ ลูกพี่กับป้าละอ่อน แต่ก็ให้พรผิดอีก คนต่อไปก็คือเสี่ยขจร ขอให้มียศพรยศขึ้นมากขึ้นร้อยเท่า แต่พอมากเกินก็ขอพรใหม่ให้กลับเท่าเดิมกลายเป็นไม่เหลืออะไรเลย ทั้งที่ดิน รถยนต์ โรงงานท่าเฟอร์นิเจอร์ก็หายไปด้วย เสี่ยขจรจึงลุกขึ้นสู้ใหม่โดยมีคุณนายช่อทิพย์ซึ่งเป็นคู่รักที่ว่าที่กามเทพแปลงศรใส่ เป็นหัวแรงสำคัญ และยังมีคนงาน ชาวบ้าน และนักธุรกิจคนอื่นๆ เต็มใจสนับสนุน เพราะเสี่ยขจรเป็นคนดี เคยช่วยเหลือคนเหล่านี้ไว้ โดยดัดแปลงที่ดินที่กลายเป็นน้ำมาสร้างเป็นศูนย์ท่องเที่ยว มีทั้งที่พักบนแพลอยน้ำ ตลาดกลางน้ำ ศูนย์จำหน่ายสินค้าท้องถิ่น สวนสนุกลอยน้ำ และวารีบำบัด โครงการของคุณนายช่อทิพย์และเสี่ยขจรได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เทพธิดานารีค้นพบวิธีที่จะให้พรคืนจึงนำแผ่นดินที่หายไปมาคืน ทั้งธุรกิจโรงงานและศูนย์ท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จควบคู่กันจากการที่เสี่ยขจรไม่ย่อท้อพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส สุดท้าย 2 พี่น้องเทพก็ผ่านการทดลองงานได้เป็นเทพธิดานารี และกามเทพน้อย

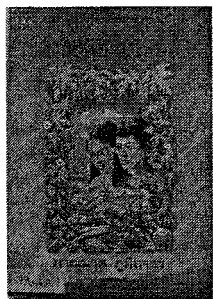
4.2 ถวัลย์ มาศจรัส. (2542). *มลาบรี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

เป็นเรื่องราวของครอบครัวชนเผ่ามลาบรีหรือที่รู้จักว่า ผีตองเหลือง “กุน โสะ” เด็กชายวัย 10 ขวบ กุน โสะและน้อง ๆ ต้องติดตามพ่อแม่ที่ย้ายถิ่นฐานสร้างเพิงอยู่อย่างเร่ร่อนในป่าดิบ หาอาหาร โดยการล่าสัตว์และเก็บพืชป่ากิน แม่ของกุน โสะหาหอยมาจักสานและนำไปแลกกับของอื่น ๆ นับวันของป่ายิ่งหายาก เพราะภูเขาสูงเหลือแต่ที่โล่งเตียน ตะเบ็งมาชวนพ่อของกุน โสะไปเป็นลูกจ้างตัดไม้เถื่อนของคนเมืองโดยบอกว่าจะสร้างบ้านอยู่ให้เป็นหลักแหล่ง มีอาหารให้กินโดยไม่ต้องเร่ร่อนไปไหน พ่อของกุน โสะไม่ยอม คิन्नนั้นมีเจ้าหน้าที่เข้ามาในป่าและจับตัวพ่อของกุน โสะไปเพราะคิดว่าเป็นพวกลักลอบตัดไม้ พ่อเลี้ยงहनาคำมาประกันตัวและให้ทำงานตัดไม้เถื่อนทดแทนบุญคุณ สามปีผ่านไป กุน โสะ แม่ และน้อง ๆ หยุคเร่ร่อน อาศัยร่วมกับกลุ่มมลาบรีอื่น ๆ กุน โสะออกตามหาพ่อและได้เจอกับนักมายากลที่แสดงตามเมืองต่าง ๆ

กุนโสะได้เรียนรู้วิธีแสดงกลไฟ แสดงความสามารถของชาวมลายู นักมายากลได้ช่วยกุนโสะตามหาพ่อได้สำเร็จและช่วยพ่อจากการเป็นแรงงานทาสของพ่อเลี้ยงหนานคำ

4.3 ภาณุมาศ ภูมิถาวร. (2542). แสงทองเหนือขอบฟ้า. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์พริ้นติ้ง.

“เสาเอก” กับแม่อพยพจากบ้านลู่เต๋ไปยังเขานมนาง หลังจากทีพ่อตาย แม่ขายบ้านหลังที่เคยอยู่กันพร้อมหน้า ชาวบ้านเขานมนางส่วนใหญ่ดื่มเหล้าขายเนื่องจากรายได้จากการทำนาไม่พอใช้จ่าย แม่ของเขาก็ต้องดื่มเหล้าเพราะฝนไม่ตกไม่มีน้ำทำนา แม่ดื่มเหล้าได้ครั้งแรก ฝนก็ตกลงมา เสาเอกดีใจมากที่จะได้ทำนา “บัวหลวง” เด็กผู้หญิงที่อยู่ข้างบ้านชวนเสาเอกไปที่โรงเรียนเก่า เสาเอกได้พบกับครูจวง ครูจวงได้ให้หนังสือเกี่ยวกับการทำการเกษตร เลี้ยงสัตว์ เสาเอกเริ่มทำตามหนังสือโดยการเลี้ยงไก่ ต่อมาข้าวในนาล้มเนื่องจากถูกศัตรูพืชทำลาย แม่ของเสาเอกจึงต้องดื่มเหล้าอีกครั้ง หลังจากนั้นบัวหลวงชวนเสาเอกไปทำงานในกรุงเทพฯ บัวหลวงทำงาน โรงงานขนม ส่วนเสาเอกทำงานในร้านซ่อมรถ วันหนึ่งแม่ส่งจดหมายมาบอกให้กลับบ้านเพราะแม่ขายบ้านที่ลู่เต๋ได้แล้ว ได้เงินก้อนมาจำนวนหนึ่งมาเป็นทุนในการทำนา ขณะนั้นในละแวกเขานมนางมีมูลนิธิอริอุทัย ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์ฝึกวิชาชีพทางการเกษตร โดยให้นักเรียนเรียนฟรี เสาเอกเรียนวิชาช่าง ส่วนบัวหลวงเรียนทำอาหาร ทั้ง 2 คนต่างใช้ความรู้ที่เรียนมาขายยายที่ทำกินจนประสบความสำเร็จ

4.4 เรียวจันทร์ พลอนันต์. (2545). ณ ที่ซึ่งรุ่งตัดแวง. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว ๙๔.

เป็นบันทึกการผจญภัยของนักเรียนทุน AFS ในเมืองเวเนซุเอลา เป็นบันทึกการก้าวเข้ามาเป็นเวลา 1 ปีของ “เรียวจันทร์ พลอนันต์” หรือ ชีรฐ เนื้อเรื่องเล่าถึงประสบการณ์ในประเทศกัวเตมาลา ครอบครัวอุปถัมภ์ของชีรฐคือครอบครัว “เมนเดซ” มีพ่อ แม่ น้องชาย และน้องสาว อยู่กับครอบครัวนี้ได้ไม่นานก็ต้องเปลี่ยนครอบครัวอุปถัมภ์เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างทำให้ปรับตัวได้ยังไม่ดีนัก ครอบครัวอุปถัมภ์ใหม่เป็นครอบครัวของ “มาเรีย ลูอิซา” ซึ่งเป็นเพื่อนที่โรงเรียนโกเล่ ฌีโอ มิกซ์โต อัลตูเรียส ครอบครัวนี้มีพี่น้องทั้งหมด 10 คน ชีรฐรู้สึกล่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนี้โดยไม่มีข้อแตกต่างทางด้านเชื้อชาติหรือวัฒนธรรมใด ๆ การใช้ชีวิตอยู่ในต่างแดนทำให้ชีรฐได้รับประสบการณ์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ได้ไปเที่ยวชมสถานที่สำคัญ ๆ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวและของชาวเมือง เช่นกิจกรรมวันแม่ที่โรงเรียน การออกเยี่ยมทำกิจกรรมร่วมกับเด็กนักเรียน โรงเรียนประถมของเมือง เทศกาลวันชาติของประเทศกัวเตมาลา ในเวลาที่ท้อแท้และคิดถึงบ้านชีรฐจะอ่านหนังสือเรื่องพระมหากษัตริย์ทำให้เธอมีกำลังใจมากขึ้น

หนึ่งปีผ่านไปถึงวันที่ต้องกลับบ้าน ทั้งครอบครัว เพื่อน ๆ และครู ต่างรู้สึกใจหายที่ต้องจากกัน สิ่ง
 ดั่งมที่ธีรฐทำให้ทำให้พวกเขาผูกพันกันตลอดไป

4.5 วันทนี วิบูลศิริ. (2546). *พวกเราไม่ใช่เด็กนะ_อับ*. กรุงเทพฯ: ดับเบิลยู.นัยน์.

“ลูกหิน” “ลูกแก้ว” น้องสาวของลูกหิน “นภค” และ “หมา” เด็กชาย
 ตาบอด ได้ถูก “จุหลง” ชายแคะหลอกให้เข้ามาในอาณาจักรปลดปล่อยผู้ใหญ่ หรือ
 สถานีนักมานุษยวิทยาแห่งโลกอนาคต ที่เป็นสถานที่ทดลองของนักวิทยาศาสตร์
 ทำหน้าที่ค้นคว้าทดลองการปรับสภาพความเป็นมนุษย์ในตัวเด็กและผู้ใหญ่ให้
 อยู่ในสภาพที่เรียกว่า “มนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบ” จุหลงพาเด็ก ๆ เข้ามาเพื่อให้
 พวกเขาค้นหาความเป็นมนุษย์ และให้นักวิทยาศาสตร์ทดสอบ พวกเขาได้เจอ
 กับเด็กสมบูรณ์แบบทั้ง 15 คน เป็นเด็กที่ถูกโคลนนิ่งมาจากมนุษย์สมบูรณ์แบบทั้งสรีระและสมอง
 เมื่อเด็กเหล่านี้สามารถค้นพบความเป็นมนุษย์ในตัวเองก็จะถูกปล่อยออกไปให้ใช้ชีวิตเหมือนเด็ก
 ธรรมดา และยังเจอกับนักวิชาการตั้งหนี้ทั้ง 15 คน ทั้งหมดมาอยู่ในสถานีนี้อยู่ตั้งแต่อายุ 5 ขวบและ
 ถูกเลี้ยงดูด้วยสิ่งที่ไม่ใช่เด็ก เด็กทั้ง 4 คนได้ทำให้เด็กสมบูรณ์แบบและนักวิชาการตั้งหนี้
 ได้รู้จักความเป็นเด็กอย่างแท้จริง แท้จริงแล้วจุหลงพาเด็ก ๆ เข้ามาเพื่อทำลายโครงการทดลองของ
 ศาสตราจารย์ไปหยิ่งซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งสถานีนี้อยู่ จุหลงไม่เห็นด้วยที่ศาสตราจารย์พยายามสร้างเด็ก
 สมบูรณ์แบบจากการโคลนนิ่ง ฉลาด แข็งแรง แต่ไม่มีความรู้สึก ไม่มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ใน
 ที่สุดศาสตราจารย์ไปหยิ่งก็ได้เข้าใจในสิ่งที่จุหลงทำ เขารู้แล้วว่าคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์คืออะไร
 เพราะเขาได้ค้นพบความเป็นมนุษย์ในตัวเอง สุดท้ายเด็ก ๆ ทุกคนก็สามารถหนีรอดมาจากสถานีนี้อยู่
 นักมานุษยวิทยาแห่งโลกอนาคตได้

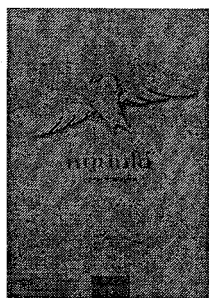
4.6 วิน วนาคร. (2546). *ยูโอะพลัดถิ่นแห่งท่ายามู*. เชียงใหม่: เดอะโนวเลจเซ็นเตอร์.

“ยูโอะ” ชายวัย 56 ปี อยู่กับลูกชาย “ชัน” อายุ 12 ปี ในหมู่บ้านท่ายามู
 ในอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี สองพ่อลูกดำรงชีวิตโดยพึ่งพาธรรมชาติ
 ทั้งปลูกพืชผักกินเอง ทำประมง หาของป่ากินและขาย เมื่อชันเรียนจบชั้น
 ประถม เข้ามาเรียนต่อชั้นมัธยมในตัวเมืองปัตตานีและอาศัยอยู่ที่บ้าน “ลุงซัง”
 ซึ่งเป็นเพื่อนของยูโอะ ในวันที่มาหาลุงซังนั้น ยูโอะได้เล่าเรื่องราวในอดีต
 ของตัวเองให้ลูกชายฟัง ย้อนกลับไปตั้งแต่มาหาสงครามเอธิโอเปีย
 สงครามโลกครั้งที่ 1 และสงครามโลกครั้งที่ 2 ยูโอะเป็นทหารญี่ปุ่นที่เข้าร่วมสงครามและตกค้างอยู่
 ในเมืองไทยและได้พบกับแม่ของชัน วันหนึ่งยูโอะได้รับโทรเลขจาก “ทามูระ คายาบา” น้องชายที่
 เขาคิดว่าตายไปพร้อมกับพ่อแม่ตอนที่สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดที่นางาซากิ เขาจึงตั้งใจที่จะเป็นยูโอะ
 คนพลัดถิ่นไม่กลับไปยังซากปรักหักพังที่เหลืออยู่ ทามูระนั้นได้ข่าวจากพี่ชายจากหนังสือพิมพ์ที่

ยูโษะติดต่อไป เมื่อหากามูระมาถึงปิตตานีได้แวะรับชั้นและลุงซัง หรือ “ชูชูกิ ฟุจิยามา” เพื่อนร่วมชะตากรรมของยูโษะสมัยสงคราม เมื่อมาถึงบ้านพบว่ายูโษะป่วยเป็นปอดบวมจากการออกทะเล ยูโษะเสียชีวิตที่โรงพยาบาล ทามูระจึงพาชั้นกลับบ้านมาหาซากิพร้อมกับเล่ากระดูกของพ่อ

4.7 องอาจ ชัยชาญชีพ. (2546). *หนูบินได้* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักเปิดเต่า คว้าย.

“กองดิน” หนูน้อยที่เกิดมาพร้อมปีกเล็ก ๆ และความฝันที่อยากจะบินได้ แต่ถูกหนูตัวอื่นตั้งข้อรังเกียจว่าเป็นหนูประหลาด มีแต่แม่เท่านั้นที่ให้กำลังใจ ลูกหนูพยายามฝึกบินทุกวัน ปีกของมันใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ แต่ร่างกายของมันเริ่มผอมลงเนื่องจากกินและนอนน้อยลง เวลาผ่านไปลูกหนูเริ่มท้อแท้และลืมนึกว่าอยากจะบินได้ พร้อมกับปีกที่เริ่มหดเล็กลงและหายไปในที่สุด วันหนึ่งมีหนูเทพเจ้าผ่านมา หนูเทพเจ้ามีปีกและบินได้ หนูทุกตัวต่างชื่นชมหนูเทพเจ้า และไม่นานหนูตัวก็ลืมนึกว่ามีแต่เพียงเจ้ากองดินที่ยังสนใจหนูเทพเจ้า ในตอนนั้นหนูเทพเจ้าบอกกับกองดินว่ามันชื่อ “เพียงบิน” เรื่องราวของเพียงบินนั้นเหมือนกับของลูกหนู แต่ลูกหนูได้ลืมนึกไปแล้ว เพียงบินบินไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อจะบอกหนูทุกตัวถึงเรื่องราวที่เขามีความใฝ่ฝันและค้นพบความสามารถของตัวเองให้หนูทุกตัวรับรู้ แล้วเวลาก็ผ่านไป ลูกหนูกลายเป็นแม่หนู วันหนึ่งมีลูกหนูตัวหนึ่งมาบอกแม่หนูว่า อยากจะมีปีกและบินได้ ทำให้แม่หนูตัวนั้นนึกย้อนถึงเรื่องราวที่เคยลืมนึกไปทั้งหมด

4.8 อโศก ศรีสุวรรณ. (2543). *ตะวันทองในทุ่งกว้าง*. กรุงเทพฯ: คับเบิ้ลนาชน.

“ดิน” เด็กชายที่มีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายในชนบท ดินอาศัยอยู่กับแม่และลุงแสงดูยซึ่งเป็นพี่ชายของแม่ ลุงแสงดูยสอนดินเกี่ยวกับเรื่องวิถีธรรมชาติ เช่น การใช้ไ้ดักปลา การงมไข่เปิดในน้ำ เทคนิคต่าง ๆ ในการปลูกพืชผัก ในวันหยุดดินจะตามลุงแสงดูยเข้าป่า ล่าสัตว์ เก็บของป่า และล่องแพ ดินภูมิใจในบ้านเกิดของตนที่ผู้คนมีน้ำใจ มีธรรมชาติที่ร่มรื่นด้วยทรัพย์สินที่ไม่ต้องซื้อหา เมื่อดินเรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 หลวงอาของดินมารับไปเรียนที่โรงเรียนวัดในกรุงเทพฯ ดินมีเพื่อนใหม่ชื่อ “พีตอ” อยู่รับใช้หลวงอาหลายปีแล้ว ในช่วงปิดเทอมดินชวนพีตอมาเที่ยวที่บ้าน ต่อขึ้นชมบรรยากาศในชนบทที่มีอากาศดี ผู้คนอ้อมแอ้มแจ่มใส ผิดกับคนในกรุงเทพฯ เวลาผ่านไปดินเรียนจบกลับมารับราชการที่บ้าน แต่บ้านของดินเปลี่ยนไปมาก มีการพัฒนาหมู่บ้าน มีถนน ไฟฟ้า แต่ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ค่อย ๆ ลดหายไปกลายเป็นความเจริญและเงินทองที่มีความหมายกว่าน้ำใจที่เคยมีต่อกัน

ภาคผนวก ค

บรรณนิทัศน์หนังสือที่วัยรุ่นเลือกอ่านซ้ำเล่มกัน (จากตารางที่ 7 และ 8)

ภาคผนวก ค
บรรณานิตยทัศน์หนังสือที่วัยรุ่นเลือกอ่านซ้ำเล่มกัน
(จากตารางที่ 7 และ 8)

รายชื่อหนังสือที่วัยรุ่นเลือกอ่านตามความสนใจทั้ง 30 เรื่องดังต่อไปนี้มาจากการเก็บแบบสำรวจการอ่านจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน ได้รายชื่อหนังสือทั้งสิ้น 163 รายชื่อ ผู้วิจัยได้จัดอันดับรายชื่อหนังสือทั้งหมดและได้คัดเลือกรายชื่อหนังสือ 30 อันดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างอ่านมากที่สุดมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเมื่อนำรายชื่อหนังสือมาจัดกลุ่มตามประเภทของเนื้อหาหนังสือได้ดังนี้

1. หนังสือนวนิยายรัก ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 นวนิยายรักในวัยรุ่น มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่

1.1.1 ทิวลิปสีฟ้า. (2548). *สุมเบอร์โดยเจอรัก*. กรุงเทพฯ: สีม่วงอ่อน.

“ปลา” นักเรียนมัธยมคนหนึ่งได้ขึ้นพี่สาวของเธอเล่าให้ฟังว่ามีเพื่อนลองสุมเบอร์โทรศัพท์มือถือแล้วไปติดเบอร์ของชายหนุ่ม ได้คุยกันจนคบกันเป็นแฟน ปลาจึงลองสุมเบอร์โทรศัพท์มือถือและติดเบอร์ของ “โซ” นักเรียนชายต่างโรงเรียน ทั้งปลาและโซคุยกันทุกวัน ปรึกษากันทุกเรื่องทั้งเรื่องเรียน ความรัก เรื่องเพื่อน จนกระทั่งโซเลิกกับคนรัก จึงขอคบปลาเป็นแฟน ปลาไม่ตอบตกลงแต่ขอคบกันเป็นเพื่อนไปก่อน ต่อมาโซย้ายโรงเรียนมาเรียนที่เดียวกับปลาและได้ย้ายมาอยู่บ้านเพื่อนซึ่งอยู่ติดกับบ้านของปลา ทำให้ทั้งคู่ได้พบหน้ากันครั้งแรก โซเป็นเด็กหนุ่มหน้าตาดีทำให้มีผู้หญิงในโรงเรียนมาขอโซเป็นแฟนหลายคน แต่นั่นก็ไม่ใช่ปัญหาระหว่างปลากับโซ จนกระทั่งเคย แฟนเก่าของโซมาขอคืนดี ทำให้ทั้งคู่ผิดใจกัน แต่ในที่สุดเพื่อน ๆ ก็ช่วยให้ทั้งคู่คืนดีกัน ต่อมาโซต้องไปเรียนต่อต่างประเทศ ทั้ง 2 จึงให้สัญญาว่าจะเชื่อใจกันและตั้งใจเรียนเพื่อรอวันให้ได้กลับมาพบกันอีก

1.1.2 โมโมโกะ. (2548). *รักหวานมันของฉันกับนายสุดหล่อ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

เป็นเรื่องราวของ “สุนเจ” และ “เฮयोग” สองพี่น้องที่ต้องย้ายโรงเรียนจากกรุงโซลมาที่เมืองอินซอน เนื่องจากพ่อของพวกเขามองต้องย้ายไปทำงานที่ต่างประเทศ สุนเจอยู่โรงเรียนชายล้วน ส่วนเฮयोगเรียนโรงเรียนสหศึกษา ที่โรงเรียนเฮयोगมีเพื่อนใหม่คือ “มียอง” และ “ดองวอน” วันหนึ่งเฮयोगได้รู้จักกับ “เทพุน” รุ่นน้องของสุนเจที่โรงเรียน เฮयोगถูกพวกของจีซอน

นักเรียนหญิงที่ชอบเทพบุรุษทำร้ายจนอาการสาหัส จากเหตุการณ์นี้ทำให้สุนเจต้องย้ายโรงเรียนไปเรียนที่เดียวกับเฮยง ต่อมาพ่อของเทพบุรุษรู้ว่าทั้ง 2 คนคบกันจึงเรียกเฮยงไปพบและสั่งให้เลิกคบกัน เฮยงเสียใจมากบอกเลิกกับเทพบุรุษ จนถึงวันสอบปลายภาค เพื่อน ๆ ทุกคนจึงจัดงานเลี้ยงส่งให้ทั้งคู่ที่จะย้ายไปอยู่กับพ่อที่เยอรมัน เมื่องานเลี้ยงเลิกเฮยงของถูกพวกของจีซอนตามมาแกล้งอีก มีของ คองวอน เทพบุรุษและสุนเจ ตามไปช่วยไว้ได้ ก่อนวันเดินทางไปเยอรมัน เทพบุรุษสาเหตุที่เฮยงบอกเลิกตนจึงไปขอโทษและปรับความเข้าใจกับเฮยง แต่ไม่ได้พบกันเพราะพ่อของเขาส่งคนมารับตัวกลับ เวลาผ่านไป 6 ปี เฮยงเรียนจบและกลับมาอยู่เกาหลี เทพบุรุษกลายเป็นนักธุรกิจเจริญรอยตามพ่อของเขา ทั้งเทพบุรุษและเฮยงกลับมาพบกันอีกครั้งและทั้งคู่ต่างก็ไม่เคยลืมความรู้สึกที่เคยมีให้แก่กัน

1.1.3 แสตมป์เบอร์รี่. (2548 ก). ยัยตัวแสบหวานใจนายซูเปอร์สตาร์. กรุงเทพฯ:

แจ่มใส.

“บาร์บี้” นักร้องวง Lovely Gals เธอต้องไปร่วมงานคอนเสิร์ตร่วมค่ายเพลง ทำให้บาร์บี้ต้องเจอกับ “ไค้” สมาชิกวงไซโค บาร์บี้ไม่ชอบวงไซโคอยู่แล้ว เพราะวงไซโคได้รับความนิยมมากกว่าวงของเธอ บาร์บี้จึงพยายามกลั่นแกล้งไค้ตลอดเวลา หลังจากงานคอนเสิร์ต ทั้งคู่ก็ได้พบกันในงานต่าง ๆ ในวงการบันเทิง วันหนึ่งบาร์บี้ได้รู้จักกับเรชั่น เธอบอกบาร์บี้ว่าไค้เป็นสาเหตุให้พี่สาวของเธอฆ่าตัวตาย ยิ่งทำให้บาร์บี้เกลียดไค้มากขึ้น เรชั่นชวนบาร์บี้ให้ทำร้ายไค้โดยการผสมยาพิษทำลายเส้นเสียงให้ไค้ตื้อ แต่ด้วยท่าทีที่แสดงความจริงใจไม่เคยโกธรมเมื่อรู้ว่าบาร์บี้เกลียดเขา ทำให้เธอเปลี่ยนใจ เมื่อเรชั่นรู้ว่าบาร์บี้ไม่ยอมรับร่วมมือจึงตามมาทำร้ายบาร์บี้และไค้ แต่ศีรษะของไค้รับเคราะห์แทน ภายหลังเรชั่นถูกตำรวจจับข้อหาพยายามฆ่า ต่อมาไค้ได้เล่าความจริงให้บาร์บี้ฟังว่า พี่สาวของเรชั่นมาบอกรักตนก่อน ด้วยความสงสารจึงยอมคบด้วย แต่สุดท้ายเมื่อพี่สาวของเรชั่นรู้ความจริงว่าไค้ไม่ได้รักตนจึงผิดหวังและฆ่าตัวตายในที่สุด ตั้งแต่นั้นเรชั่นได้รู้จักไค้มากขึ้นและเปิดใจยอมรับไค้ในฐานะเพื่อนสนิทและเป็นศิลปินที่ใช้ความสามารถของตนจนประสบความสำเร็จ

1.1.4 แสตมป์เบอร์รี่. (2548 ข). ยัยเวอร์จินึงรักนักเพลย์บอย. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

“ริบบิ้น” นักเรียนชั้นมัธยมปลายกับ “จีซัส” มือเบสแห่งวงไซโค ทั้งสองพบกันครั้งแรกเมื่อริบบิ้นขับรถยนต์ของจีซัสเพราะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นรถของตน เมื่อจีซัสขับรถของริบบิ้นตามมาเพื่อแลกรถคืน จีซัสรู้สึกชอบริบบิ้นทันที ตั้งแต่นั้นมาจีซัสพยายามทำความรู้จักกับริบบิ้น แต่เขาเป็นผู้ชายเจ้าชู้ มีข่าวเปลี่ยนคู่ครองตลอดเวลาและมักจะฉวยโอกาสชวนลามริบบิ้นเสมอ ต่อมา

ริบบิ้นตกเป็นข่าวว่าเป็นคู่รักของจีซัส เจ้าของค่ายเพลงจึงให้ริบบิ้นเซ็นสัญญาเป็นนักร้องในค่าย เพื่อเป็นการกลบข่าวว่าจีซัสว่ามีคนรักแล้ว เมื่อทั้งคู่ได้ทำงานที่เดียวกันและมีโอกาสพบกันบ่อยขึ้น จีซัสพยายามตามต้อริบบิ้นเพื่อขอเป็นแฟนแต่ริบบิ้นให้เหตุผลว่าควรใช้เวลาในการศึกษานิสัยใจคอ กันก่อน อีกทั้งเธอไม่ต้องการที่จะชิงสุกก่อนห่าม ทำให้จีซัสเข้าใจในความรักว่าควรให้เกียรติ ผู้หญิงมากขึ้น ต่อมาริบบิ้นออกเทปคู่กับอีโรกิทำให้จีซัสเกิดความหึงหวงริบบิ้น ทั้งคู่จึงเข้าใจผิดกัน ระหว่างการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับริบบิ้นแต่จีซัสเข้ามาช่วยไว้ ทำให้ทั้งคู่ปรับความ เข้าใจกันได้ในที่สุด

1.1.5 แสตมป์เบอร์รี่. (2548 ค). รักสุดเซอร์ไพรส์ของยัยชีม่. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

“เรน โบว์” นักเรียนมัธยมปลาย เธอเผลอหลุดปากโกหกเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนว่าเป็นแฟนกับ “ไคค์” นักร้องนำวงไซโค เรนโบว์ยังพัวพันกับเพื่อน อีกว่าถ้าพาไคค์ไปงานประจำปีของโรงเรียนไม่ได้จะยอมเสียเงินห้าพันบาท เรน โบว์จึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ใกล้ชิดกับไคค์ เริ่มจากการแกล้งเป็นลม ในงานคอนเสิร์ตวงไซโค เพื่อจะได้ไปพักหลังเวทีและได้เจอไคค์ แต่คนที่มา ช่วยเธอกลายเป็น “คิระ” พี่ชายของไคค์แทน เธอจึงต้องทำให้ไคค์รู้จักและเป็น แฟนเธอให้ได้ โดยขอให้คิระช่วย ทำให้เรนโบว์และคิระได้เจอและพูดคุยกันเกือบทุกวัน เพราะ ความใกล้ชิดทำให้คิระชอบเธอ แต่เธอไม่สนใจเนื่องจากต้องการชนะพนัน สุดท้ายเรนโบว์จึงได้รู้ ใจตนเองว่าไม่ได้ชอบไคค์เลย ที่ทำไปเพราะต้องการเอาชนะมากกว่า ในที่สุดเรนโบว์ก็ยอมแพ้และ ยอมรับในความจริงใจของคิระ

1.1.6 เอ็นเจ วินัส. (2548). รักเธอยัยชีเย. กรุงเทพฯ: 1168 พับลิชชิ่ง.

“ไบรอัน” นักเรียนมัธยมปลายในประเทศสหรัฐอเมริกา เขาต้องนั่ง คู่กับนักเรียนใหม่ “เรจิน่า” ลูกครึ่งไทย-อังกฤษ เพิ่งย้ายมาจากประเทศไทย ไบรอันเป็นเด็กหนุ่มหน้าตาดีทำให้มีหญิงสาวทั้งในโรงเรียนต่างหมายปองอยู่ เสมอ แต่ไบรอันไม่เคยสนใจใครเพราะเขาเป็นคนเก็บตัว เป็นเด็กมีปัญหาที่ โรงเรียน มักมีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนเป็นประจำ แต่เมื่อเรจิน่ามานั่งใกล้ด้วย ทำให้ไบรอันมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ทุกวันเรจิน่าจะถูก แคมเธอรีนและแอเรีย คอยกลั่นแกล้งเป็นประจำเนื่องจากอิจฉาที่เธอสนิทกับไบรอัน ทุกครั้งเรจิน่า ก็ได้แต่ร้องไห้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาคได้ ไบรอันจึงต้องเข้ามาช่วยทุกครั้ง จนทำให้ทั้งคู่เป็นเพื่อน สนิทและกลายเป็นคู่รักกัน วันหนึ่งพ่อของเรจิน่าบอกให้เธอกลับไปเรียนต่อที่ประเทศไทยและ ให้แต่งงานกับผู้ชายที่พ่อได้หมั้นหมายไว้ให้ เรจิน่าจำเป็นต้องไปโดยทั้งคู่ให้สัญญาว่าจะรอจนกว่า ต่างฝ่ายต่างเรียนจบและกลับมาพบกันใหม่

1.2 นวนิยายรักทั่วไป มีจำนวน 7 เรื่องได้แก่

1.2.1 การะนุหนิง. (2548). ทะเลหัวใจที่ปลายฟ้า (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

“จอมแจ่ม” นักเขียนคอลัมน์ในนิตยสารท่องเที่ยววัย 25 ปี จอมแจ่มตั้งคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมยังไม่มีแฟนซักที เธอจึงคิดตามหาเนื้อคู่ ต่อมาจอมแจ่มได้พบกับ “อิงค์” โดยบังเอิญในห้างสรรพสินค้า อิงค์เป็นเจ้าของรีสอร์ทโอบทะเลในจังหวัดตราด จอมแจ่มวางแผนที่จะได้รู้จักกับอิงค์โดยมีจ๊ะจ๋า น้องสาวของเธอและพี่วิว คู่รักของจ๊ะจ๋า แพรวซึ่งเป็นเพื่อนของจ๊ะจ๋ากับพี่อติ คู่รักของแพรว โดยที่อติเป็นลูกพี่ลูกน้องกับอิงค์ ทั้งหมดจึงวางแผนไปที่รีสอร์ทของอิงค์ ประจวบเหมาะกับการที่เจ้านายของจอมแจ่มมอบหมายงานให้เธอเดินทางพร้อมช่างภาพไปเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรีสอร์ทในจังหวัดตราดพอดี แผนการที่ได้วางไว้ดำเนินไปด้วยดี จอมแจ่มและอิงค์ได้ใกล้ชิดและทำความรู้จักกันมากขึ้น โดยความช่วยเหลือของเพื่อน ๆ ทั้งคู่คบหาเป็นคู่รักกัน แต่ยังมีอุปสรรคระหว่างคนทั้งคู่คือ พ่อของจอมแจ่มไม่ชอบอิงค์ ในที่สุดเวลาผ่านไป 3 ปี อิงค์ได้พิสูจน์ให้พ่อของจอมแจ่มในความจริงใจที่เขามีต่อเธอได้

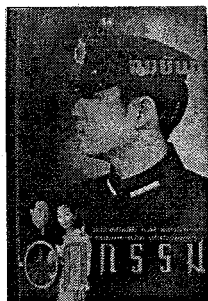
1.2.2 เด็กทะเล. (2546). โอบทะเลไว้ด้วยไอรัก (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

“นลิน” นักศึกษาภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล ต้องไปฝึกงานที่ศูนย์วิจัยประมงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นลินมีนิสัยหัวฟูดจาโผงผางไม่กลัวใคร จึงทำให้อาจารย์ชั้นบนไม่พอใจและคอยจับผิดนลินอยู่เสมอ จนนลินต้องหาที่ฝึกงานที่ใหม่โดยมี วรทและปลิดาไปเป็นเพื่อน สถานที่ฝึกงานที่ใหม่คือฟาร์มหอยมุกข้าง ศูนย์วิจัยฯ ซึ่งเป็นของ “นภนต์” ทั้ง 3 คนฝึกงานที่ฟาร์มหอยมุกเป็นเวลา 1 เดือน ในระหว่างการฝึกงานทำให้นลินได้รู้จักและใกล้ชิดกับนภนต์ เขารู้สึกชอบนลินเพราะเธอมีความมั่นใจและเป็นตัวของตัวเองสูง ส่วนนลินก็รู้สึกชอบนภนต์ตรงที่เขามีความเป็นสุภาพบุรุษเช่นกัน เมื่อฝึกงานเสร็จนลินต้องกลับไปเรียนต่อ นภนต์ให้นลินรับปากว่าเมื่อเรียนจบแล้วให้กลับมาทำงานที่ฟาร์มหอยมุกของเขา เมื่อนลินเรียนจบเธอไม่ยอมทำงานที่ฟาร์มของนภนต์ เธอจึงปฏิเสธความรู้สึกของตัวเองโดยให้เหตุผลว่า เธอเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดา แต่นภนต์นั้นเป็นถึงเจ้าของฟาร์มหอยมุก แต่นภนต์ก็ตามหาเธอจนพบและปรับความเข้าใจในเรื่องของความแตกต่างได้ในที่สุด

1.2.3 ทมยันตี. (2538). คู่กรรมเล่ม1-2 (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ:

ณ บ้านวรรณกรรม.

เป็นเรื่องราวความรักในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างทหารญี่ปุ่น “โกโบริ” และหญิงสาวชาวไทย “อังศุมาลิน” โกโบริเป็นนายช่างใหญ่ของกองทัพญี่ปุ่นตั้งอยู่ท้ายบ้านสวนของอังศุมาลิน เมื่อแรกพบกันโกโบริเกิดความรู้สึกประทับใจในตัวหญิงสาว แต่ด้วยเหตุของสงครามที่ทำให้เกิดความทุกข์ยากของคนไทย อีกทั้งยังทำให้ “วันส” เพื่อนชายของเธอ เดินทางไปเรียนต่อที่ประเทศอังกฤษอย่างไม่มีกำหนดกลับ ทำให้อังศุมาลินเกลียดสงคราม เกลียดทหารญี่ปุ่น และเกลียดโกโบริด้วย ทั้ง ๆ ที่โกโบริพยายามแสดงความเป็นมิตรให้กับคนไทยทุกคน ความรู้สึกของโกโบริที่มีให้กับเธอ นั้นคือความรักและความจริงใจ แต่อังศุมาลินมีจิตใจตลอดเวลา หลายครั้งที่โกโบริช่วยเหลือครอบครัวของเธอในหลาย ๆ ครั้ง ต่อมาเมื่อข่าวร่ำลือในละแวกบ้านในเรื่องความสัมพันธ์ของทั้งคู่ โกโบริจึงแสดงความรับผิดชอบด้วยการขออังศุมาลิน แต่งงาน ทั้งสองมีข้อตกลงกันว่าเมื่อวันสกลับมาทวงคำสัญญาอังศุมาลินจะเป็นอิสระทันที อังศุมาลินตั้งครรภ์หลังการแต่งงานไม่กี่เดือน ทั้งสองใช้ชีวิตคู่อย่างมีความสุข จนกระทั่งวันสซึ่งเป็นเสรีไทยถูกทหารญี่ปุ่นจับได้ โกโบริทำหน้าที่เป็นล่ามแปลภาษา อังศุมาลินเข้าใจผิดว่าวันสถูกทหารญี่ปุ่นทำร้าย ทั้งคู่จึงจึงใจกัน ต่อมาวันสถูกปล่อยตัวและมาหาอังศุมาลินที่บ้าน เพื่อมาบอกว่าเธอเป็นอิสระจากคำสัญญาที่เคยให้ไว้ เธอสามารถรักใครก็ได้ ขณะเดียวกันโกโบริกลับมาบ้านและได้เห็นทั้งคู่ทำให้เขาเข้าใจผิด จึงเดินทางไปบางกอกน้อย อังศุมาลินตามโกโบริมาที่บางกอกน้อยเพื่อมาบอกว่าเธอรักเขา แต่เกือบไม่ทันเพราะโกโบริถูกระเบิดได้รับบาดเจ็บสาหัส ในที่สุดโกโบริก็หมดลมหายใจในอ้อมกอดของหญิงสาวที่เขารัก

1.2.4 นายน้อย. (2548). บอสหน้าตายกะยัยสาวจ๋า (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:

แจ่มใส.

“สาวจ๋า” พนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง กับ “โทมัส แบรนดอน” เจ้านายของเธอ เพิ่งย้ายมาประจำในประเทศไทย เจ้านายคนใหม่เป็นคนเคร่งครัดและละเอียดรอบคอบในการทำงานมาก ทำให้สาวจ๋าและพนักงานคนอื่นถูกดำเนินเรื่องงานเป็นประจำ วันหนึ่งสาวจ๋าโทรศัพท์ระบายความอัดอัดเรื่องเจ้านายคนใหม่ให้ส้ม เพื่อนของเธอฟัง โทมัสเดินออกมาจากห้องพอดีและได้ยินสาวจ๋าพูดถึงเขาในทางไม่ดี ทำให้ทั้งคู่มีปากเสียงกันเล็กน้อย จากเหตุการณ์นี้ทำให้โทมัสรู้สึกพอใจในความเป็นตัวของตัวเองและกล้าคิดกล้าทำของสาวจ๋า จึงชวนเธอไปทานอาหารเย็นด้วยกัน สาวจ๋ารู้สึกแปลกใจในการกระทำของโทมัสเนื่องจาก ในเวลางานเขาเป็นเจ้านายที่เข้มงวดและดุมาก

แต่เมื่อได้อยู่ด้วยกันในเวลาเลิกงานเขามักแสดงออกว่าชอบเธอ สอวค์และส้มจึงวางแผนลงใจ โทมัส โดยการให้เกริกเพื่อนของส้ม แสร้งทำเป็นคู่รักของสอวค์ในงานเลี้ยงประจำปีของบริษัท ทำให้โทมัสยอมเผยความรู้สึกที่เขามีต่อสอวค์ ในที่สุดทั้งคู่ก็ปรับความเข้าใจกันได้

1.2.5 วลีวีโล. (2548). สะดุดรักนักข่าว (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

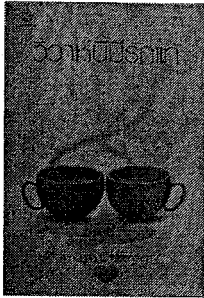
“ปานตะวัน” นักข่าวสาวจากสำนักพิมพ์เพื่อประชาคมกำลังหาข้อมูลของบริษัทเดอะริช ซึ่งกำลังทำธุรกิจใหม่แซง มีลักษณะคล้ายแซร์ลูกโซ่ ลูกค้าจะต้องหาสมาชิกเพิ่มโดยมีผลตอบแทนเป็นเงินและเครื่องประดับซึ่งเป็นผลิตผลของบริษัทยอดอัญมณี ซึ่งมี “ประดาบ” เป็นประธานบริหาร ปานตะวันจึงติดต่อเลขาของประดาบเพื่อขอสัมภาษณ์ถึงธุรกิจของเขาที่ดำเนินร่วมกับเดอะริช จากข้อมูลที่ปานตะวันมีอยู่ทำให้ประดาบได้รู้ว่าเดอะริชนำสินค้าของยอดอัญมณีไปขายโดยไม่ทำตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ ประดาบจึงยกเลิกสัญญาในการทำธุรกิจกับเดอะริช ทำให้นายธนบัตรและน้องสาวโกรธมาก นอกจากนี้ปานตะวันยังได้ข้อมูลจากโศมร อดีตหนึ่งในทีมบริหารของเดอะริช ซึ่งได้ลาออกเนื่องจากรู้ว่าเดอะริชทำธุรกิจไม่โปร่งใส จากเหตุการณ์นี้ทำให้ทั้ง โศมรถูกลอบยิงและบ้านของปานตะวันถูกวางระเบิด ก่อนวันเกิดเหตุ

1.2.6 สิริินดา. (2547). เหตุเกิดเพราะแสงจันทร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

“สนิสา” ดาราวัยรุ่นชื่อดังที่กำลังตกเป็นจำเลยในคดีครอบครองยาเสพติด สนิสาต้องการที่หลบซ่อนตัวชั่วคราวจึงมาอยู่ที่เกาะแสงจันทร์ ซึ่งเป็นของ “นวิร์” นักเขียนชื่อดัง เวลาผ่านไป 3 วันก็ถูก “ร้อยตำรวจเอกสินธร” ซึ่งเป็นเพื่อนกับนวิร์และเป็นคนรักเก่าของนรินทร์ตามจับได้ สนิสรพาสนิสาและนวิร์ไปสอบปากคำ หลังการสอบปากคำและภายหลังได้รับข้อมูลจากการสืบคดีนี้ทำให้สินธรพบว่าผู้ที่โยนความผิดให้สนิสาคือ “พิพัฒน์” เพื่อนของเธอ และผู้บงการใหญ่คือ “พลตำรวจเอกนิพนธ์” นายชายของนวิร์และนรินทร์ สุดท้ายสินธรก็สามารถเปิดโปงพฤติกรรมอันมิชอบของนายตำรวจใหญ่ สนิสาพ้นข้อกล่าวหาแต่เธอต้องสูญเสียน้องชายซึ่งเป็นญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ จากความโกธจริตและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นวิร์รู้สึกเห็นใจและสงสารจนเกิดเป็นความรักในตัวสนิสา ส่วนสนินาก็รักนวิร์เช่นกันทั้งคู่ได้กลับมาใช้ชีวิตร่วมกันที่เกาะแสงจันทร์อีกครั้งอย่างมีความสุข

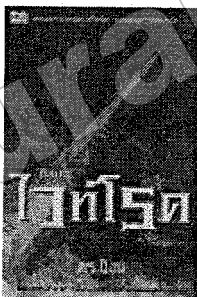
1.2.7 อัญชรีย์. (2548). *วิวาห์นี้มีรักแท้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

เป็นเรื่องราวความวุ่นวายของ “พีรนาถ” หนึ่งในกองบรรณาธิการนิตยสารเกรซ เธอได้รับมอบหมายให้สัมภาษณ์ “อัลดา ฟิลาโน” ลูกครึ่งไทย-ฝรั่งเศส หนึ่งในเจ้าของสินค้าเครื่องแต่งกายยี่ห้อฟิลาโน เมื่อพีรนาถได้พบอัลดา ทำให้ทั้งคู่ทราบว่าพีรนาถเคยพบกับอัลดาและเคยช่วยเหลือเธอมาก่อน ทำให้อัลดาประทับใจในตัวพีรนาถมาก หลายครั้งที่อัลดาและ “โรม” น้องชายของเธอชวนเธอไปกินข้าวและมอบของมีราคาแพงให้ ทำให้ทั้ง 3 คนมีความสนิทสนมกันมากขึ้น อัลดานั้นมีข่าวว่าเป็นเลสเบี้ยน ส่วนโรมมีข่าวว่าเป็นเกย์ พีรนาถมีน้องชายฝาแฝดคนหนึ่งชื่อ “นฤนาถ” นฤนาถเป็นเกย์มีคู่รักเป็นคาราวัยรุ่นชื่อดัง “จารุกร” ทั้งคู่มีปัญหาหึงหวงกันอยู่เสมอ และทุกครั้งพีรนาถต้องเข้ามาไกล่เกลี่ยให้ ต่อมาพีรนาถได้รับมอบหมายให้สัมภาษณ์โรมและถ่ายรูปบ้านพักของเขาที่หัวหินทำให้ทั้งคู่ได้ใกล้ชิดกัน แต่นฤนาถและจารุกรตามไปเที่ยวด้วย ทำให้นักข่าวเข้าใจผิดและลงข่าวว่าโรมและนฤนาถเป็นคู่รักกัน พีรนาถจึงตัดสินใจแต่งงานตามคำขอของโรมเพื่อแก้ข่าวว่าเขาเป็นเกย์และเป็นการแก้ข่าวให้น้องชายของเธอด้วย เมื่อทั้งคู่ได้ใช้ชีวิตร่วมกัน กว่าจะทั้งคู่จะปรับตัวและปรับความเข้าใจกันได้ก็กินเวลาหลายเดือน ทั้งคู่ต้องเจอกับผู้หญิงที่เขามาพัวพันกับโรม พยายามทำให้ทั้งคู่เข้าใจผิดกัน แต่ด้วยความเข้าใจและเข้าใจกัน ในที่สุดทั้งคู่ก็สามารถใช้ชีวิตครอบครัวได้อย่างมีความสุข

2. หนังสือแนวนวนแฟนตาซี เนื้อหาธรรมชาติและการผจญภัย มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

2.1 คร.ป๊อบ. (2548). *เดอะไวท์โรดภาค 1 เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

เป็นเรื่องราวการผจญภัยของ “พอล แอลแกน” เด็กหนุ่มซึ่งมีพลังพิเศษ เขาถูกนำพาจากโลกมายังโรงเรียนไวท์โรดบนดาวอาร์เคีย ไวท์โรดเป็นศูนย์รวมผู้ที่มีความสามารถพิเศษจากทั่วทุกสารทิศ เพื่อนใหม่ของพอลได้แก่ “อเล็กซ์”, “โทนี่”, “เฟริส”, “รีเมียส”, “เจอร์รี่” และ “จูเลีย” ในงานวันประลองแท็กทีมทัวร์นาเมนต์ ทีมของพอลต้องปะทะกับทีมของโนอาร์ เจ้าของพลังเวchimเมท ผู้มีอำนาจลึกลับที่น่าสะพรึงกลัวที่สุด ทีมของพอลสามารถเอาชนะทีมของโนอาร์ได้สำเร็จ แต่เมื่อโนอาร์แสดงพลังเวchimเมทอีกครั้ง ในขณะนั้นผู้คุมกฏคนหนึ่งจួយโอกาสทำร้ายพอลและจูเลีย แต่เกิดเหตุการณ์ประหลาดขึ้น พอลถูกดูดหายไปอีกมิติหนึ่ง เขาได้พบกับ “มาลาโจน” และ “มิโลกา” พอลได้พบกับความจริงจากทั้งสองคนคือ เรื่องเกี่ยวกับการกลับมาครองอำนาจมืดของ “โอห์มา” หัวหน้าชนเผ่าคูแซกซ์ ทางเดียวที่จะยับยั้งเรื่องนี้ได้ คือการตามหาชิ้นส่วนของอัญมณีเมอร์ลูล่าทั้ง 5 ชิ้น ในขณะเดียวกันเพื่อน ๆ ของพอลก็ออกเดินทางด้วย

ยานพร้อมพาตี๋ไปยังมิดิคลอโรเนียเพื่อช่วยพอลกลับมายังไวท์โรค เรื่องราวการผจญภัยของพวกเขา ยังมีต่อไปในภาค 1 เล่ม 2-3 ภาค 2 และภาค 3 (ขณะนี้ยังไม่มีเล่มจบ)

2.2 แรบบิท. (2548). หัวขโมยแห่งบารามอสกับมงกุฎแห่งใจเล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 6).

กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

“เฟริน เคอบอโรว์” หัวขโมยแห่งเมืองบารามอสเดินทางเข้าไปสมัครเป็นนักเรียนในโรงเรียนพระราชอาเคินเบิร์กซึ่งตั้งอยู่ในดินแดนเอเดนปกครองโดย “ไฮคิง” เมืองซึ่งเป็นอริกับจอมปิศาจ “เอวิดส” แห่งดินแดนเดมอส ตามแผนการขโมยตัวเจ้าชายของผู้เป็นพ่อ เฟรินสอบผ่านได้และเข้าไปอยู่ในหอพักป้อมอัศวิน เขาได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าป้อมร่วมกับเพื่อนร่วมห้องของเขาคือ “คาโล วาเนบลี” และ “กิลมัส ฟิสมัส” ทั้ง 3 คนได้รู้เรื่องราวความลับของมงกุฎแห่งใจซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ของสมบัติวิเศษของโรงเรียน วันหนึ่งปิศาจแห่งความฝันจากมงกุฎมารซึ่งเป็นปิศาจที่อยู่ในมงกุฎแห่งใจออกอาละวาดในโรงเรียน ผู้ใดตอบรับอำนาจกับหัวใจปิศาจอาจได้พลังมืดบางส่วนมาครอบครอง หลังจากนั้นไม่นานเฟรินถูกลอบทำร้ายในความฝัน ส่วนกิลขาหักและคาโลได้รับบาดเจ็บที่ข้อมือเช่นกัน บาดแผลของเฟรินต้องใช้ยาถอนพิษ ซึ่ง “โกโดม โคมุส” หน่วยสืบราชการลับของเอวิดสสามารถถอนอาคมได้ แต่แท้จริงแล้วเป็นแผนของโกโดมที่ต้องการถอนอาคมที่เฟรินได้รับเมื่อ 15 ปีก่อน คาโลและกิลช่วยกันตามหายาแก้พิษให้เฟรินแต่นายามาผิดสูตร เฟรินจึงหายจากบาดแผลและถอนคำสาปได้ไม่เต็มร้อย เป็นผลให้ในตอนกลางคืนเฟรินจะกลายร่างเป็นสุนัขสีดำ แต่ถ้าถูกแสงจันทร์ส่องถึงจะกลายร่างเป็นผู้หญิง ต่อมาในพิธีมอบตราพระราช ปิศาจที่อยู่ในมงกุฎมารได้เลือดของไฮคิงเพื่อคืนอำนาจ และสามารถดึงพลังจากแหวนคทาและดาบได้ เฟริน คาโล กิล เจ้าหญิงและเจ้าชายต่าง ๆ ช่วยกันสกัดอำนาจมืดได้สำเร็จ ภายหลังความลับของเฟรินถูกเปิดเผยว่าจริง ๆ แล้วเฟรินคือเจ้าหญิงเฟลิโอน่า แต่ต้องคำสาปให้กลายเป็นเด็กผู้ชายเนื่องจากเฟรินเป็นธิดาของเจ้าแห่งเอวิดส เมื่อตอนที่เฟลินเกิดพวกเอเดนส่งพวกมาจู่โจมเดมอสทำให้มาดัสหรือพ่อของเฟริน ซึ่งมีตำแหน่งเป็นองครักษ์ของเจ้าหญิง พาเจ้าหญิงเฟลิโอน่าหลบหนีไป และการที่จะคลายอาคมให้เฟรินกลับกลายเป็นผู้หญิงเต็มตัวนั้นต้องใช้เลือดจิ้งจอกเก้าหางมาอาบ ดังนั้นเฟริน มาดัสและเจ้าชายอีกหลายองค์เดินทางร่วมกับเฟรินเพื่อคุ้มครองคทาแห่งนักรบไปซ่อมแซมในเดมอสและไปหาจิ้งจอกเก้าหางนั้นอยู่ที่ดินแดนเดมอสเพื่อช่วยเจ้าหญิงเฟลิโอน่า เนื้อหาเรื่องหัวขโมยแห่งบารามอสยังมีต่อเล่ม 2 – 4

2.3 บินหลา สันกาลาคีรี. (2548). *เจ้าหญิง* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มติชน.

เป็นหนังสือได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียนหรือซีไรต์ของประเทศไทยประจำปี พ.ศ.2548 เรื่องเจ้าหญิงเป็นรวมเรื่องสั้น 8 เรื่อง ผู้เขียนสามารถนำเรื่องทั้งหมดมาเรียงร้อยเข้าด้วยกันเป็นเรื่องยาว เป็นนิทานซ้อนนิทาน ซึ่งก็คือเป็นเรื่องของนิทานทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเจ้าชายเดิวดายแห่งภูเขากาเคเนื่อ, เรื่องแดฟโฟดิลเดน ไกล, เรื่องเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวดวงที่สี่, เรื่องเก้าอี้ดนตรี, เรื่องสี่ที่แปดของรุ่งกินน้ำ, เรื่องนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ และเรื่องลูกหามกับสามสหาย โดยทั้งหมดถูกร้อยเรียงรวมเป็นเรื่องเดียวกับเรื่องสั้นเรื่องสุดท้ายคือ เรื่องโลกของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา โดยเรื่องสั้นทั้ง 7 เรื่องแรกนั้นเป็นนิทานที่พ่อนกบินหลายกับแม่นกบินหาเล่าให้ลูกนกบินหลายฟัง

3. หนังสือสารคดี ซึ่งมีเนื้อหาที่สอดแทรกความรู้ด้านอาชีพ มีจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

3.1 พรทิพย์ โรจนสุนันท์, คุณหญิง. (2548). *บันทึกสีนามิ* (พิมพ์ครั้งที่ 6).

กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

เป็นเรื่องเล่าจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิถล่ม 6 จังหวัดชายทะเลทางภาคใต้ ในวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ซึ่งได้สร้างความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ให้แก่คนไทยรวมถึงประเทศอื่น ๆ ที่โดนผลกระทบ “แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์” เป็นผู้หญิงที่ลงไปปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนี้ และได้ถ่ายทอดโศกนาฏกรรมครั้งใหญ่ของไทยจากสิ่งที่คุณหมอได้พบเห็นไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวการทำงานในวัดย่านยาว จังหวัดพังงาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ขั้นตอนในการพิสูจน์ศพ และค้นหาเอกลักษณ์ของบุคคล ปัญหาอุปสรรค แรงกดดันจากภายในและภายนอก และความขัดแย้งที่พบระหว่างการทำงาน การค้นหาศพผู้สูญหายทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมถึงปรากฏการณ์ธารน้ำใจที่หลั่งไหลไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยซึ่งทำให้เรื่องราวต่าง ๆ ผ่านไปด้วยดี ในระหว่างการทำงานของคุณหมอได้ตั้งปณิธานไว้ว่า “เราจะพาเขากลับบ้าน” เพราะต้องการให้คนที่รักและผูกพันกันได้กลับไปอยู่ด้วยกันแม้ว่าพวกเขาจะจากไปแล้วก็ตาม

3.2 พรทิพย์ โรจนสุนันท์, คุณหญิง. (2546). *สืบจากศพ* (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ:

คลินิกบ้านและสวน.

เป็นเรื่องราวของแพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ซึ่งได้ถ่ายทอดชีวิตการทำงานด้านนิติเวช ตลอดชีวิตการทำงานทั้ง 20 ปีของคุณหมอ เนื้อหาในเล่มเป็นเรื่องราวชีวิตการทำงานตั้งแต่การตัดสินใจเลือกเรียนแพทยศาสตร์ในสาขาพยาธิวิทยา และในสาขานิติเวชศาสตร์ โรงพยาบาล

รามาริบัติ การทำงานในโรงพยาบาลรามาริบัติ จนถึงปีพ.ศ. 2543 จึงได้รับการโอนย้ายไปทำงานด้านนิเวศวิทยาในกระทรวงยุติธรรม การถ่ายทอดประสบการณ์ของคุณหมอจากศพที่ผ่าหรือคดีที่ได้รับมอบหมาย คุณหมอได้เล่าเรื่องราวเหล่านั้นและยังได้สอดแทรกสังขารธรรมจากการผ่าศพจากเรื่องราวที่ได้พบเจอจากคนที่ยังมีชีวิตอยู่และจากศพที่ไม่มีลมหายใจแล้ว นอกจากนี้คุณหมอยังได้สอดแทรกเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยในการดูแลสุขภาพกาย สุขภาพใจ ด้านศาสนา ด้านพันธุวิทยา หรือมุมมองในเรื่องเหนือธรรมชาติด้วย

4. หนังสือแนวลึกลับ สยองขวัญ มีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่

จำเริญ. (2548). *The Game เกมร้อยวิญญาณ*. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

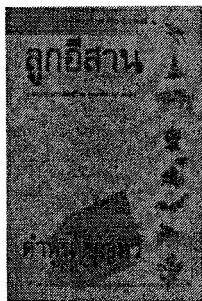
เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับนักเรียนกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ “แก้ว” “น้ำ” “ทิพย์” และ “หญิง” ทั้ง 4 คน ได้พบกระดาษที่เขียนว่า ตามหาวิญญาณ จึงได้นำกระดาษแผ่นนี้ไปถาม “อาจารย์คงคต” เพราะอาจารย์คงคตเคยเป็นนักเรียนในโรงเรียนนี้ อาจารย์คงคตได้อธิบายวิธีเล่นเกมตามล่าวิญญาณว่า เป็นเกมที่ต้องมีพันธะกับวิญญาณที่เป็นผีตายโหง โดยเรียกวิญญาณให้มาเข้าในเหรียญเรียกผีให้ออกจากเหรียญ ผู้เล่นจะต้องเห็นผีให้ได้ 99 ตนภายใน 21 วัน

ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นผีแทน ทั้งหมดได้เรียกวิญญาณเข้ามาในเหรียญ ผีตนนั้นชื่อ “สิริมา” ทั้ง 4 คนเริ่มไปในที่ที่คิดว่ามีวิญญาณ เช่น ในวัด, เด็กเก่าของโรงเรียน, ดิกร้างใกล้โรงเรียน เวลาผ่านไป 3 วัน เห็นผีได้เพียง 20 ตน ต่อมาทิพย์ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ ดำรง 2 นายที่เข้ามาสืบคดีของทิพย์ก็ตายไปด้วย อาจารย์คงคตจึงเข้ามาเล่นแทนทิพย์ เหลือเวลาอีก 7 วันอาจารย์คงคตได้พบวิธีที่จะเอาชนะเกมที่เล่นกับสิริมา โดยการตามหาศพและส่งวิญญาณของสิริมาให้ไปผูกไปเกิด แต่กว่าจะหาศพพบก็เกือบทำให้ทั้งหมดเอาชีวิตไม่รอด สุดท้ายอาจารย์คงคตก็สามารถหาศพของสิริมาพบคือ อยู่ใต้ศาลาในโรงเรียนที่พวกของแก้วใช้เล่นผีเหรียญนั่นเอง

5. หนังสือที่มีเนื้อหาจริงใจ มีจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่

5.1 คำพูน บุญทวี. (2543). *ลูกอีสาน* (พิมพ์ครั้งที่ 4 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ:

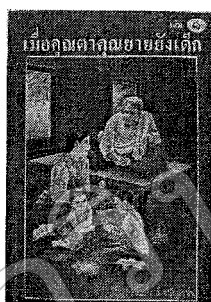
โป๊ยเขียน.

เป็นเรื่องราวของ “เด็กชายขุน” แห่งบ้านทรายมูล จังหวัดอุบลราชธานี ขุนมีพี่น้อง 3 คน คือ ขุน ยี่สุน และบุญหลาย หมู่บ้านของขุนแห้งแล้งมากจนเพื่อนบ้านคนอื่น ๆ พากันย้ายไปอยู่ที่อุดมสมบูรณ์กว่าเมื่อถึงเกณฑ์เข้าโรงเรียน พ่อพาขุนไปหาหลวงพ่อก่อน ขุนได้เข้าเรียนในชั้นมูลชั้นปีที่หนึ่ง คือชั้นอนุบาลในปัจจุบัน ขุนมีเพื่อนสนิทชื่อ “จันดี” จันดีเป็นเด็กฉลาด พุดจาจะฉาน ไม่กลัวใครทำให้ขุนคิดว่าวันหนึ่งเขาจะต้องเก่งกว่าจันดีให้ได้ วันหนึ่ง

ครอบครัวของคุณเดินทางไปหาปลาที่แม่น้ำชีพร้อมด้วย ลูกกาและลูกชาย ลูกเข้พ่อของจันดี ทิดจุ่น และเอี้ยค่างอง ขบวนเกวียนทั้ง 4 เล่มเดินทางเป็นเวลา 5 วันก็ถึงที่หมาย ทุกคนตื่นตื่นและดีใจมากที่ได้เห็นแม่น้ำชีอันอุดมสมบูรณ์ ทั้งหมดจับปลาและสัตว์ต่าง ๆ ในบริเวณนั้นมาตากแห้งหรือย่างให้สุกเพื่อนำกลับไปกินและขายในระหว่างทางกลับบ้าน เมื่อถึงวันที่ต้องเดินทางกลับบ้าน คุณรู้สึกหุดหู่ใจและอาลัยแม่น้ำชีมาก ระหว่างทางกลับผ่านหมู่บ้าน ขบวนเกวียนจึงหยุดและประกาศว่าใครต้องการปลาแห้ง นกย่าง อังอย่าง และสัตว์อื่น ๆ ให้นำข้าวสารหรือเงินมาแลก คุณช่วยแม่ห่อปลาแลกข้าว เมื่อกลับมาถึงบ้านฝนได้ตกลงมาก่อนหน้าที่พวกของคุณจะเดินทางมาถึงได้ไม่กี่วัน ทำให้ทุกคนมีความสุขและมีกำลังใจในการทำงานต่อไป

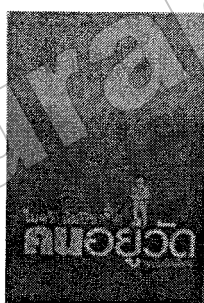
5.2 ทิพย์วาทิ สนิทวงศ์ฯ. (2548). เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 23).

กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

เป็นเรื่องเล่าในสมัยรัชกาลที่ 6 ถึงรัชกาลที่ 7 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ผู้เขียนได้สอดแทรกเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและสังคมไทยในสมัยนั้น ทั้งด้านวัฒนธรรมประเพณี สภาพบ้านเรือน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ เช่น การทำนํ้าอบและนํ้าปรุง การละเล่นของเด็กไทย การเดินทางทางนํ้าด้วยเรือโยง ประเพณีสงกรานต์ การอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ในเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่ยังใช้ได้จนถึงสมัยปัจจุบัน เรื่องคุณตาคุณยายยังเด็กมีเนื้อหาทั้งหมด 4 เล่ม

5.3 ไมตรี ลิ้มปชาติ. (ม.ป.ป.). คนอยู่วัด ฉบับนักเรียน. กรุงเทพฯ: บ้านไมตรี.

เป็นเรื่องราวจากประสบการณ์ของผู้เขียน ซึ่งเป็นตัวละครในเรื่องคือ “ไมตรี” เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ และอาศัยอยู่ในวัด เนื้อหาเป็นเรื่องสั้นทั้งหมด 15 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กวัดทั้งสิ้น ทั้งเรื่องการช่วยเหลือตัวเอง การได้รู้ถึงความยากลำบากของเด็กวัดที่ครอบครัวมีฐานะไม่ดี ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้เรียนหนังสือ การมีความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือกัน นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวอื่น ๆ อีกเช่น การนำของไปจำนำเมื่อเงินไม่พอใช้ เรื่องของเด็กวัดที่เป็นคนดีและไม่ดี และเรื่องราวของหลวงปู่ที่เด็กวัดให้ความเคารพนับถือ

5.4 วงศ์เมือง นันทขว้าง. (2541). *เรื่องของน้ำพุ*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของ “น้ำพุ” หรือวงศ์เมือง นันทขว้าง ซึ่งแม่ของเขาได้นำเรื่องราวมาเผยแพร่ให้เป็นอุทาหรณ์เรื่องยาเสพติด เนื้อหาในเล่มเป็นเรื่องที่แม่เขียนขึ้นและเป็นจดหมายที่น้ำพุเขียนถึงแม่เมื่อตอนไปอดยาที่ถ้ากระบอ ก น้ำพุอยู่ในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิงทั้งหมด ทำให้เขารู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว อีกทั้งยังคบเพื่อนที่พาไปในทางเลื่อม ก็ชวนให้น้ำพุเสพยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่แรงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงเฮโรอีน จนกระทั่งน้ำพุต้องหยุดเรียนและไปอดยาที่ถ้ากระบอ ก เมื่อออกจากถ้ากระบอ ก น้ำพุดีขึ้น แต่เขายังไม่สามารถเลิกยาได้อย่างเด็ดขาด สุดท้ายน้ำพุต้องมาเสียชีวิตด้วยการอากรหาวใจวายเนื่องจากใช้ยาเสพติด นอกจากนี้เรื่องของน้ำพุแล้วยังมีเรื่องที่น้ำพุแต่งขึ้นในช่วงโมงเรียงความ คือ เรื่องพฤติกรรมของวัยรุ่นและเรื่องครอบครัวของข้าพเจ้า นอกจากนี้ท้ายเล่มยังมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติดในมหาวิทยาลัย

5.5 วรวิทย์ วิศิษฐ์กิจการ. (2546). *เกิดเป็นหมอ*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

เป็นเรื่องราวการทำงานของหมอชนบทท่านหนึ่ง เขียนจดหมายถึงน้องสาวของเขาในกรุงเทพฯ บอกเล่าเรื่องราวในการทำงานในสถานีนามัย มีเพียงผู้ช่วยพยาบาลคนเดียวเท่านั้น อำเภอแห่งนั้นขาดแคลนทั้งหมอนางพยาบาลและครู ชาวบ้านมีสุขภาพไม่ดีเนื่องจากได้รับการศึกษาน้อย ใช้ชีวิตไม่ถูกสุขลักษณะ คุณหมอนานี้จึงต้องทำงานอย่างหนัก ทั้งการรักษาคนไข้ในสถานีนามัย และยังต้องออกไปตรวจคนไข้อากรหนักตามบ้านทั่ว ๆ ที่ต้องลำบากในการเดินทางที่ทุรกันดาร แต่คุณหมอก็มีความตั้งใจและความพยายามช่วยเหลือชาวบ้านในหมู่บ้านนี้มาก ครั้งหนึ่งมีมูลนิธิจากต่างประเทศมาดูงานสาธารณสุขที่อำเภอแห่งนี้ และได้เห็นการทำงานของ คุณหมอ จึงได้บริจาคเงินจำนวนหนึ่งเป็นค่ายาและอุปกรณ์ทางการแพทย์ เมื่อเงินจำนวนนี้หมดลง ประกอบกับงบประมาณที่ทางการให้มาก็ไม่พอ คุณหมอจึงระดมเงินจากชาวบ้านและคนในจังหวัด ได้เงินมากพอที่จะสร้างสถานีนามัย โรงเรียนและจ้างพยาบาลเพิ่มอีก 3 คน ทำให้สามารถช่วยให้ชาวบ้านมีสุขภาพดีขึ้น รู้จักการวางแผนครอบครัว และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.6 แว่นแก้ว. (2548 ก). *แก้วจอมแก่น* (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.

“ดวงแก้ว” หรือ แก้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แก้วมีพี่น้อง 3 คน คือ พี่ไก่ แก้ว และน้องเล็ก แก้วเป็นเด็กซุกซน ฉลาด ช่างพูดคุยกุ๊กกุกกวม และใจดี จึงเป็นที่รักของทุกคน ความซุกซนของแก้วนั้นมีหลายครั้งครา

ครั้งหนึ่งแก้วแอบปีนต้นไม้ลูกพลับป่าข้างบ้านจนตกลงมาขาหัก หรือไม่ก็แอบกินอมยิ้มที่ผสมสีย้อมผ้าทำให้ปวดท้องมาก จนถูกคุณพ่อคุณแม่ดุ แต่แก้วก็เป็นเด็กมีจิตใจดี เป็นที่รักของเพื่อนที่โรงเรียน ในช่วงโม่งภาษาไทย ครูสุนนให้ทุกคนเขียนเรื่องเพื่อนที่รักที่สุดของข้างเจ้าทั้งนิค อ้อย ต้อง และเพื่อนอีกหลายคนเขียนถึงแก้ว เพราะแก้วเป็นหัวใจของห้องนั่นเอง แต่แก้วเขียนถึงไอ้ไอ้ สุนัขที่แก้วเลี้ยงไว้ที่บ้านนั่นเอง

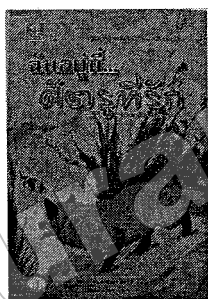
5.7 แว่นแก้ว. (2548 ข). แก้วจอมซน (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค

พับลิเคชันส์.

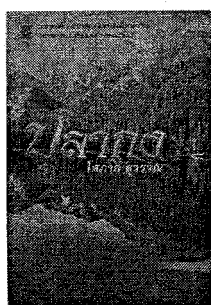
เป็นเรื่องที่ต่อจากเรื่องแก้วจอมแก่น ในเรื่องแก้วจอมซน แก้วขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้ว แต่แก้วก็ยังซุกซน ฉลาด ข้างพุดคุยและเป็นที่รักของทุกคนเหมือนเดิม มีเรื่องราวต่าง ๆ เกิดขึ้นกับแก้ว และคนรอบข้างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่แก้วได้เล่นละครโรงเรียน เจ้าดำสุนัขที่โรงเรียนเป็นโรคพิษสุนัขบ้า นำท่วมที่บ้านแก้ว และในวันแข่งกีฬาโรงเรียน แก้วเสนอให้จัดแข่งวิ่งวิบาก มีรางวัลเป็นสร้อยทอง มีนักเรียนมาสมัครแข่งขันกันมากมาย แต่พอตอนมอบรางวัลกลับกลายเป็นดอกสร้อยทองที่คุณพ่อของแก้วปลูกไว้ที่บ้าน สร้างความกริ่งเกรงให้กับคุณครูและเพื่อนคนอื่น ๆ ในความซำดึกของแก้ว

5.8 ส. เดชาดิวงศ์ ณ อยุธยา. (2546). ฉันอยู่นี้ศัตรูที่รัก. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้น 6 เรื่อง ได้แก่ เรือรบจำลอง, ห่านย่างไฟแดง, ฉันอยู่นี้ศัตรูที่รัก, นายที่รัก, เสือราตรีสีเลือดนก และลาก่อน... INTERMEZZO...เพลงรักของแม่ ในการวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและคุณค่าปรากฏ ผู้วิจัยได้นำเรื่องฉันอยู่นี้ศัตรูที่รักมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ โดยมีเนื้อเรื่องย่อดังนี้ เรื่องฉันอยู่ที่ศัตรูที่รัก เป็นเรื่องของ “ปอล” ลูกสุนัขตัวหนึ่งที่แม่ของมันถูกฆ่าโดย “เจ้าหมีดำ” สุนัขล่าเนื้อ ปอลตั้งใจว่าเมื่อมันโตขึ้นจะแก้แค้นให้แม่ของมัน แต่สุดท้ายในวันที่ปอลกำลังถูกสุนัขจิ้งจอกเข้าทำร้าย เจ้าหมีดำก็เข้ามาช่วยจนตัวมันต้องตาย ปอลเสียใจมากที่รู้ว่าหลังจากที่แม่ของปอลตาย เจ้าหมีดำได้คอยติดตามปอลตลอดจนเข้ามาช่วยปอลจนตนเองต้องตาย

5.9 โสภาค สุวรรณ. (2546). ปลูกอง. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

“ศกร” เด็กหนุ่มวัย 14 ปี ลูกชายของนางแพงศรี ซึ่งเป็นภรรยาอายุน้อยของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ศกรเกลียดพ่อของตนเพราะพ่อไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่ แม่ของเขาอีกทั้งภรรยาหลวงของพ่อก็คอยกลั่นแกล้งแม่ของเขาเป็นประจำ ศกรสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อเรียนจบได้ไปประจำอยู่ที่ อำเภอ

ยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี และได้พบกับ “สุกรรา” หญิงสาวข้างบ้านของเขาในกรุงเทพฯ หลังจากที่แม่ของสุกรราเสียชีวิต เธอจึงตัดสินใจมาเป็นพัฒนากรในต่างจังหวัดและถูกส่งตัวมาเป็นพัฒนากรในปูลากง ซึ่งเป็นหมู่บ้านในอำเภอยะหริ่ง แต่เนื่องจากการทำงานของทั้งคู่ทำให้ไม่มีโอกาสได้พบกันมากนัก สกรต้องต่อสู้กับโจรก่อการร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่คอยก่อความไม่สงบ ส่วนสุกรราก็มีหน้าที่ให้คำแนะนำชาวบ้านทั้งเรื่องความเป็นอยู่ สุขภาพอนามัย สอนภาษาไทยให้กับเด็กและผู้ใหญ่ในหมู่บ้านด้วย เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาขำวี่เป็นภาษาในชีวิตประจำวัน เวลาผ่านไปไม่นานสกรต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศมาเลเซียอย่างกะทันหันโดยไม่มีโอกาสได้ลาสุกรร เวลาผ่านไป 2 ปี ทั้งคู่พบกันอีกครั้งในกรุงเทพฯ หลังจากสุกรราเสร็จสิ้นการทำงานในปูลากงจึงย้ายกลับมาทำงานในกรุงเทพฯ และกลับมาอยู่ที่บ้านเดิม ฝ่ายสกรก็มีวิมลพยายามสาว เป็นเพื่อนสนิท ทำให้สุกรราเข้าใจสกรผิด สกรนั้นรู้ว่าสุกรราคิดอย่างไรกับตน จึงตัดสินใจขอเธอแต่งงานและถามเธอว่ายินดีจะเป็นภรรยาตำรวจที่คอยเสียสละเพื่อบ้านเมืองหรือไม่ สุกรราตอบตกลงเพราะเธอก็มีอุดมการณ์เช่นเดียวกันกับเขา

5.10 หยก บุรพา. (2546). *อยู่กับก๋ง*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

เป็นเรื่องราวชีวิตของชาวจีนกลุ่มหนึ่งซึ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย โดยผ่านมุมมองของตัวละครเอกของเรื่องคือ “หยก” เด็กไทยเชื้อสายจีน อาศัยอยู่กับก๋งเพียงลำพัง 2 คนในห้องแถวเก่า ๆ ก๋งมีอาชีพรับจ้างจักสาน ทุกวันหลังจากหยกตื่นนอน ต้องเดินไปจ่ายตลาดแล้วกลับมาทำกับข้าวมื้อเช้า และมือเพียงสำหรับเขาและก๋ง แล้วจึงเตรียมตัวไปโรงเรียน เมื่อกลับจากโรงเรียนก็ต้องทำการบ้าน ทำงานบ้านและช่วยก๋งทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิต

ของหยก นอกจากก๋งผู้มีความสำคัญที่สุดในชีวิตเขาแล้ว ยังมีครูบวรยงค์ซึ่งเมตตากับหยกเสมอ คุณนายทองหล่อได้มอบหมายงานเล็ก ๆ น้อย ๆ และให้คำตอบแทนตามสมควรให้แก่หยกเป็นประจำ ทุกวันหยกจะได้รับคำสอนที่ดีจากก๋ง ไม่ว่าจะเป็นคำสอนให้หยกเป็นคนขยัน สุจริต ใฝ่ดีและมีความพยายาม

6. หนังสือที่มีเนื้อหาไม่จรรโลงใจ มีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ ฮีสทีเรีย หัวใจนี้ไม่มีพอนิรชา เจนวีระนันท์, บรรณาธิการ. (2548). *ฮีสทีเรีย หัวใจนี้ไม่มีพอน* (พิมพ์ครั้งที่ 17).

กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.

เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นของหญิงสาวคนหนึ่ง ใช้ชื่อว่า “หลิว” เธอเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะดี พ่อ แม่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความพร้อมทั้งหน้าตา ทรัพย์สิน และการศึกษา แต่เธอก็ยังมีมุมมืดที่คนอื่นไม่รู้ หลิวเริ่มมีสัมพันธ์กับรุ่นพี่ผู้หญิงในโรงเรียนประจำ เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยก็เริ่มมีผู้ชายมากหน้า

หลายตาเข้ามาติดพัน แต่หิวตกลงใจคบกับ “พินน” ด้วยความที่นินเป็นสุภาพบุรุษไม่เคยล่วงเกิน เธอทำให้เธอมีความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น เมื่อนินไปเรียนต่อต่างประเทศก็ยังติดต่อกับหิวอยู่เสมอ แต่หิวยังไม่เคยปรับปรุงตัว เธอเปลี่ยนคู่นอนแทบทุกคืน ต่อมาหิวได้พบกับปิงเด็กหนุ่มน้อย ปิงหลอกเงินหิวที่พ่อแม่ให้ไว้เป็นค่าใช้จ่ายจนกว่าจะเรียนจบไปปรนเปรอเด็กผู้หญิงด้วยกัน หิวแกล้งแค้นปิงโดยใช้คุณรติ นักธุรกิจหนุ่มเป็นเครื่องมือ รติส่งเสียหิวจนเรียนจบปริญญาตรี และไปเรียนต่อเมืองนอกด้วยกัน เวลาผ่านไป 1 ปี ครอบครัวของรติรู้เรื่องของหิวที่เมืองไทย หิวจึงถูกส่งตัวกลับประเทศไทย หิวมาพักอยู่กับปอ เพื่อนสนิทของเธอ แต่เธอก็ยังทรยศเพื่อนด้วยการมีสัมพันธ์กับสามีของปออีก ต่อมาหิวย้ายไปทำงานและอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์กับพี่ชายของเธอ หนึ่งปีผ่านไปนินเรียนจบและกลับมาทำงานที่ประเทศไทย หิวจึงกลับมาประเทศไทยและมาคบกับนินอีกครั้ง ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กัน นนจึงขอหิวแต่งงาน เธอดีใจมาก แต่เมื่อหิวกลับมาที่สิงคโปร์เธอมีสัมพันธ์กับพี่ชายตนเองจนตั้งท้อง นนคิดว่าเป็นลูกของตัวเองจึงดีใจมาก เมื่อคลอดลูก เด็กเป็น โรคพิการทางสมอง แพทย์ระบุว่าเด็กที่เกิดจากความผิดปกติในการผสมระหว่างยีนของพินน ทำให้ันรู้ความจริงและเดินออกจากชีวิตของหิว หิวต้องเลี้ยงลูกเพียงลำพังคนเดียว เวลาผ่านไป 3 ปีหิวตรวจพบว่า เป็นมะเร็งมดลูกระยะสุดท้าย

ภาคผนวก ง

บรรณานุกรมหนังสือที่วัยรุ่นเลือกอ่านไม่ซ้ำเล่มกัน (จากตารางที่ 9)

ภาคผนวก ง

บรรณานุกรมหนังสือที่วัยรุ่นนักร้องอ่านไม่ซ้ำเล่มกัน (จากตารางที่ 9)

- กนกพร พงศ์ทัต. (2547). *ก็แค่อกหัก* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- กรมวิชาการ. (2539). *ชีวิตต้องสู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กึกกะจ๊ับ. (2547). *หักหลังผู้ชาย* (พิมพ์ครั้งที่ 27). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- กิ่งฉัตร. (2548). *ฟ้ากระจ่างดาว*. กรุงเทพฯ: ณ บ้านวรรณกรรม.
- กิริติ ชนา. (2547). *บ้านไร่ปลายเมฆ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลินนิธิเด็ก.
- กิริติพร การนต์พิทักษ์. (2544). *ชีวิตหลังความตาย*. กรุงเทพฯ: อินทรี.
- กุดจี. (2538). *เพ(ร)าะรัก*. กรุงเทพฯ: ไม้มก.
- แก้วก๊าว. (2548). *ดอกแก้วการะบุหนิง* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เพื่อนดี.
- คณา คชา. (2546). *โลกใบนี้โคจรรอบกระต่ายเหล็ก(และต้นไม้ด้วย)*. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- คิตกา. (2548). *ยิ่งเกลียด(เธอ)ยิ่งเจอรัก*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว.. (2531). *สี่แผ่นดิน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สยามรัฐ.
- _____. (2543). *หลายชีวิต*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- จันทร์เจ้า. (2545). *ปราวาสทกระต่ายจันทร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- จิระนันท์ พิตรปรีชา. (2532). *ใบไม้ที่หายไป* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อ่านไทย.
- เจ้าปลาน้อย. (2548). *รักไม่ได้ตั้งใจของยัยซินเดอเรลล่า*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- เจ้าหญิงผู้เลอโฉม. (2548). *สะอึกสาวนักสู้*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). *ปิ้งรักร้ายนายตัวแสบ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ชมัยกร แสงกระจ่าง. (2540). *บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย*. กรุงเทพฯ: คมบาง.
- ชาติ กอบจิตติ. (2547). *คำพิพากษา* (พิมพ์ครั้งที่ 39). กรุงเทพฯ: หอน.
- จิต ชยากร. (2547). *ทนายทนายคนดี*. กรุงเทพฯ: มิ่งมิตร.
- ชินทัย. (2548). *ความทรงจำแห่งรัก*. กรุงเทพฯ: ยาหยิยาใจ.
- ชูวงศ์ ฉายะจินดา. (2544). *เงาใจ*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.
- ชีเวอร์ริง. (2548). *จูบครั้งไหน ๆ ขอให้เธอ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- โซเฟีย. (2548). *ขอรักเธออีกครั้งจะได้ไหม*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ไซเรนน่า. (2548). *เจ้าหญิงตัวร้ายกับนายจอมเวทย์*. กรุงเทพฯ: สีม่วงอ่อน.

- ญาณิน. (2547). *ความรักกรสไอศกริม*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ฐา-นวลดี. (2545). *นิราศสองภพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.
- ดอกไม้สด. (2541). *หนึ่งในร้อย*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- ดังตฤณ. (2547). *เสียดายคนตายไม่ได้อ่าน*. กรุงเทพฯ: ไพบูลย์อ็อฟเซต.
- ดาราราย. (2548). *เด็กหญิงนางฟ้า* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ดาวกระจาย. (2548). *สี่สี่ม่วง* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เด็กทะเล. (2546). *ทะเลนี้มีรัก* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2547). *TSUYU...คือฤดูฝนของหัวใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). *Itoshii hito* สุดที่รักของหัวใจ. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ต้นกล้า นัยนา. (2545). *ฉันมีความสุข*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- _____. (2546). *หันหน้าเข้าหากัน*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- ทมยันตี. (2532). *ทวิภพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- ทินกร หุตางกูร. (2546). *โลกของจอม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เม่นวรรณกรรม.
- ทิวลิปสีฟ้า. (2548). *รักใสใสของยัยตัวแสบ*. กรุงเทพฯ: สีม่วงอ่อน.
- _____. (2548). *แฮนด์ซัมเกิร์ล*. กรุงเทพฯ: สีม่วงอ่อน.
- นราเกตุต์. (2548). *กระต่ายในเงาจันทร์*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). *บุษบาร้อยรัก* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- น้อย อินทนนท์. (2540). *ล่องไพร*. กรุงเทพฯ: กระต๊อมป.ล.
- นายน้อย. (2547). *ปฏิบัติการรักฉบับนางฟ้า* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- น้ำอบ. (2539). *คือหัตถาครองพิภพ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- นุ้ฝึกนึ่ง. (2548). *มาเฟียที่รัก*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- เนตรนภา แก้วแสงธรรม และองอาจ สุวรรณโชติ, ผู้เรียบเรียง. (2548). *หะ... โห่่งมาแว้วว* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เวิร์คพอยต์.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2535). *เพียงความเคลื่อนไหว* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- นุ้ดกั้ง. (2548). *เรื่องเล่าสาวไซค์ไลน์*. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- บุญเสมอ แดงสังวาลย์. (2548). *ตายแล้วไปไหน*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- บุรพา ผดุงไทย. (2548). *เกิดแต่กรรมแม่ชีชนพร* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: พรรณี.
- ไบสน. (2548). *ร้ายสุดชั่วชั่วสุดขีด*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ประภัสสร เสวิกุล. (2543). *ลอคลายมังกร*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- _____. (2543). *เรือกระดาษ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

- ประภัสสร เสวิกุล. (2545). ชีต (พิมพ์ครั้งที่ 27). กรุงเทพฯ: นิลุบล.
- ปริญญ์. (2548). ดอกไม้เล่าเรื่อง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). นมัสเตความรัก. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ปรีดา อัครจันทโชติ. (2547). เจ้าชายไม้พุด. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2548). เจ้าชายไม้วิเศษ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปลาน้อยร้อยชั่ง. (2548). สาวเปื้อนเจอรักไม่ธรรมดา. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ปิยะพร ศักดิ์เกษม. (2542). ดอกไม้ในป่าหนาว (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.
- _____. (2543). รากนครา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.
- _____. (2546). บ้านร้อยดอกไม้. กรุงเทพฯ: อรุณ.
- ผักบุ้ง. (2548). รักนี้เปรี้ยวบาดจิต หวานบาดใจ. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- พนมเทียน. (2547). เพชรพระอุมา. กรุงเทพฯ: ณ บ้านวรรณกรรม.
- พระพยอม กัลยาโณ. (2548). เณรพยอมจอมยุ่ง. กรุงเทพฯ: วัฏฏะกลาสฟายด์.
- พระมหาประมวธ โกวิโก. (2546). พระคุณแม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พราน้ำค้าง. (2548). เซอร์รี่หวานกับนายกะล่อน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ยายหิยาใจ.
- _____. (2548). เปรี้ยว ๆ ของเสี้ยวมาคู่รัก. กรุงเทพฯ: ยายหิยาใจ.
- พลอยน้ำผึ้ง. (2535). เพลิงพายุ. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- พิมลพัทธ์. (2548). คือเธอ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- พีฟ้า. (2548). เจ้าหญิงในดวงใจ. กรุงเทพฯ: ยายหิยาใจ.
- เพชรทาย วงษ์คำเหลา. (2548). หม่อมมุกเบิก. กรุงเทพฯ: เวิร์คพอยท์.
- ไพฑูรย์ ธีธัญญา. (2530). ก่อกองทราย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: นาค.
- _____. (2536). ถนนนี้กลับบ้าน (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: นาค.
- ไพฑูรย์ ยอดรัก. (2548). ผี...สีนามิ. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- ฟองฟาง. (2548). ขอโทษครับผมเป็นมาเฟีย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ฟ้าปรายฝน. (2548). เก็บรักไว้...ได้แผ่นดิน. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา, บรรณาธิการ. (2548). มหา'ลัยเหมืองแร่. กรุงเทพฯ: โอเพ่นบุ๊กส์.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (2546). คุณทองแดง. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- มกกุลเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2517). หัวใจชายหนุ่ม. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า.
- มดตะนอย. (2548). หนุ่มน้ำพริกเผากับสาวมาของเนส. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- มิถุนา. (2548). รักสุด ๆ หยุดยังไม่อยู่. กรุงเทพฯ: 1168 พับลิชชิ่ง.

- โมโมโกะ. (2548). *ผมรักสาวไฮสคูล*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ยายช้อย. (2548). *ขอเพียงใจจันทร์*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). *ใต้ฟ้าพร่างดาว*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548). *หาดทรายหูน้ผึ้ง บทที่หนึ่งของความรัก (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- ยุทธ บางขวาง. (2546). *คำสารภาพสุดท้ายจากนักโทษแดนประหาร*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- โรสลาเรน. (2546). *ในฝัน (พิมพ์ครั้งที่ 11)*. กรุงเทพฯ: ณ บ้านวรรณกรรม.
- ลักขณวดี. (2544). *ดั่งดวงหฤทัย (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: ณ บ้านวรรณกรรม.
- _____. (2544). *มหารानी*. กรุงเทพฯ: ณ บ้านวรรณกรรม.
- ลิปิการ์. (2547). *ณ ที่ปลายฟ้าจรดพื้นน้ำ*. กรุงเทพฯ: ยายช้อย.
- ลูกปัด. (2548). *ห้องนั่งเล่นของความคิด (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โยโหม.
- ว.วินิจนัยกุล. (2536). *เรือนไม้สี่ใบ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เพื่อนดี.
- _____. (2544). *น้ำใสใจจริง*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วดีลดาเพียงศิริ. (2542). *เจ้าตัวน้อยของแม่จ๋า*. กรุงเทพฯ: แพรว.
- วลีวิไล. (2548 ก). *ทางเดินแห่งรัก (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- _____. (2548 ข). *ไอดินกลืนรัก (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- วัธนา บุญยัง. (2543). *ใบไม้ร่วงในป่าใหญ่*. กรุงเทพฯ: บ้านหนังสือ.
- วันทนีย์ วิบูลศิริ. (2547). *ใบไม้ในทุ่งหญ้า (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วาณิช จรุงกิจอนันต์. (2542). *ซอยเดียวกัน*. กรุงเทพฯ: อุพิมพ์ปก.
- วิจิตรวาทการ, หลวง. (2514). *กรุงแตก*. กรุงเทพฯ: เสริมวิทย์บรรณาการ.
- วินทร์ เลียววาริณ. (2540). *ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- _____. (2543). *สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: 113.
- _____. (2544). *หนึ่งวันเดียวกัน*. กรุงเทพฯ: 113.
- _____. (2545). *ปีกแดง*. กรุงเทพฯ: 113.
- _____. (2546). *อาเพศกำสรวล (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: 113.
- _____. (2548 ก). *ปลาที่ว่ายในสนามฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: 113.
- _____. (2548 ข). *รอยเท้าเล็ก ๆ ของเราเอง (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: 113.
- วิภาวดี รังสิต, พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า. (2512). *นิกกับพิม*. พระนคร: คลังวิทยา.
- วิมล ไทรนันทวล. (2543). *อมตะ*. ปทุมธานี: สยามประเทศ.
- ศิริวรา. (2548). *หัวใจสั่งให้รัก*. กรุงเทพฯ: ยายช้อย.
- ศิลา โคมฉาย. (2536). *ครอบครัวกลางถนน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มิ่งมิตร.

สรจักร. (2546). *ศพข้างบ้าน* (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: มติชน.

_____. (2546). *ศพท้ายรถ* (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: มติชน.

สวนนแมนแห่งไอริส. (2548). *เด็กหนุ่มหน้าใสหัวใจชาตาน*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

สิงห์เทพ. (2546). *เหตุเกิดในเมืองหลวง*. กรุงเทพฯ: มติชน.

สิรินดา. (2548). *สาวสุดเซอร์กับโปรแกรมเมอร์ปากร้าย*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

สุริยัน สุคนธ์วิงศ์. (2546). *วันที่โลกไร้แมว* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

เสรี พงศ์พิศ. (2540). *บันทึกเพื่อนชีวิตใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

โสภาค สุวรรณ. (2538). *สายโลหิต* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.

โสภี พรรณราย. (2545). *สาวน้อยในตะเกียงแก้ว*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.

_____. (2546). *กระต่ายหลงจันทร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.

หนุ่มกรุงโซล. (2548). *ปฏิบัติการป่วนหัวใจขัยจอมเซ่อ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

_____. (2548). *สาวใสตัวดีกับหนุ่มเกาหลีสุดฮ็อต*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

อโณทัย. (2547). *คือทุกสิ่งเพื่อเธอ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

อัญชรีย์. (2547). *Aroma...กลิ่นอุ่นหัวใจ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

_____. (2548). *Miracle...ปาฏิหาริย์นี้แค่เธอ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.

อัศศิริ ธรรมโชติ. (2548). *เหมือนทะเลมีเจ้าของ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: คนรู้ใจ.

อาจินต์ ปัญจพรรค์. (2548). *เหมือนแร่ฉบับสมบูรณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มติชน.

โอชาเก้า. (2548). *จอมปราชญ์จอมราชัน*. กรุงเทพฯ: วันเวลาด์.

ไอ้โห. (2547). *ไอ้โหความรัก* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส.